

ЗОРНИША

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСНИКЪ.

Зорнишъ са издаваа вселкъ Петъръ. Шиша-то за една година е съдъ бъло меджидий и полюбъ, а за шестъ мѣсѣца при императоръ отъ бъло меджидий. Спомощественъ-та прѣбъвъ вселка са съ предположени и да са испрашени езопът, аз групъ или въ поискахъ тилъри (турски), Иламски, Прусски, Русски или Французки, на Редакторъ-та у Американъ Хана де Каиръръ.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, МАРТЪ 5, 1876.

Брой 10.

КАКВЫ ДОКАЗАТЕЛСТВА ИМА ЧЕ ЕВАНГЕЛИЯ-ТА СА БЫЛИ ДВІЙСТИТЕЛЬНО ПИСАНЫ ВЪ ПЪРВЫЙ-ТЬ ВѢКЪ, И ЧЕ СА С ИСТИНСКИ-ТВ СПИСАНИЯ НА МАТЕФЕЙ, НА МАРКА, НА ЛУКА И НА ЙОАННА?

Този доказателство са толкова ино-
губрими, че тѣхъ написани
нѣтъ тогъ. Най, обаче, че идемъ са-
мо едно същашение отъ тѣхъ.

Тѣ са два вида:

І) Първи видъ доказателства е отъ
Самъ-тѣ Евангелия. Самъ-тѣ измы, които тѣ са писани, съ едно съло-
доказателство, че тѣ са писани отъ
Европъ, които са живѣли въ Нас-
тина прѣзъ първый-тѣ вѣкъ слѣдъ
рожденіе до Христово; защото измы-тѣ,
които тѣ са писани, са е употреб-
явяли отъ Европъ-тѣ, които са живѣли
въ Испания, а не отъ други. Тога
измы са Греции; тога не е обаче
чисто-Греции, тъкъ както са съ
городъ въ Греции, но Египето-Гре-
ции, тъкъ както са съ говорили отъ
Европъ-тѣ, които са живѣли въ Испа-
ния. Този изборъвъ са Европската
партия. Извѣстно е още че този из-
мъ съ прѣстънъ отъ да са говори-
салъ разсеренъ-то на Иерусалимъ и
распиренуене-то на Европъ-тѣ около
70-71 г. слѣдъ Р. Х. Въпреки съ, както
изъмъ ученикъ да подава, че никой изъ-
мъ съдѣлъ съмѣръ-тѣ на Апостолъ-
Иоанъ не би могълъ да напишне единъ
изъмъ на Евангелски-тѣ измы.

Иншо е още то съдѣржаніе-то на Еван-
гелия-тѣ, че списателъ-тѣ изъмъ са били
Европъ; тѣхъ то Египетъ писанитъ
съ писанитъ почти на всички странци.
От него е ясно че съчинители-
тѣ изъмъ са живѣли въ време-то къто
което за тѣзи събогъти са измы за съ
случай. Тъ споменутъ видъ под-
раздѣленъ съ свѣрънъ събогъти отъ вса-
къкъ видъ — политически, персона-
лни и граждансъчи, и нѣ-сторонъ-
ски доказателъ съ всички-тѣ изъмъ
добродъ забѣлъжи, съ посрѣдъ
тъко на пароно-тѣ състѣніе въ шир-
вий-тѣ вѣкъ. За единъ лѣкъ въ 2-ий
и въ 3-ий вѣкъ не би било изложено
да говори толкова много и толкова
свободно за прѣвъ-тѣ и за обичаи-
тѣ на 1-ий вѣкъ, безъ да падне въ
въгризъ. Инакъ такъи погрѣбъ, об-
аче, не са напомирътъ на Евангелия-
та и съдовствено тѣ вѣкъ е достовѣрно че
тѣ са бѣдѣстително писани въ
първый-тѣ вѣкъ.

Втори видъ доказателства е и-
сторически, които доказаа че Евангелия-
та са били писани въ първый-
тѣ вѣкъ отъ Евангелистъ-тѣ. Не е нужно
да са поврѣдени отъ настоящите-тѣ до
4-ий вѣкъ за да писащо създаатъ прѣзъ
тѣ време съдѣствованіе-то на Еван-

гелия-тѣ, защото никой учень мѣжъ
не отрича че тѣ още въ начало-то на
4-ий вѣкъ са съдѣствувани, и изоб-
раже са съ прѣемъ и почитани за и-
стински-тѣ списани на Евангелистъ-
тѣ. Кого почитатъ отъ 4-ий вѣкъ, ний
можемъ че тѣ изъмъ назадъ прѣзъ
3-ий и 2-ий вѣкъ дору до врѣме-
то, което и именъ отъ Евангелистъ-
тѣ именъ още; и ублѣдатъ доказа-
телство имъ че прѣзъ всичко то то-
въ време тѣ съ съ прѣемъ и почитани
за истински-тѣ списани на Еван-
гелистъ-тѣ отъ онѣнъ, които съ именъ
ни-добръ случаи да знамъ да ли
тѣ съ били или не тѣхъ списани.
Ний же споменутъ въратъ тѣи до-
казателство, отъ които главни-тѣ съ
слѣдующи-тѣ: 1) Древни каталози; 2)
Древни прѣводи; 3) Древни рапорти;
4) Изводъ отъ Евангелия-тѣ въ списа-
ни на древни-тѣ списатели; 5)
Прѣемъ-то на съдѣствованіе-
то имъ и на истинностъ-то имъ отъ
ерпени и отъ безѣрпни, които съ
живъли въ первы-тѣ вѣкъ на Хри-
стостъвъ-то.

1) *Доказателство отъ древни-тѣ списатели.*
Почеве отъ 100 списатели въ 3-ий
и въ 4-ий вѣкъ са напирави, на които
съ списани съ свѣдѣстватъ, че Еван-
гелия-тѣ тогава съдѣствували, и че
тѣ съ съ прѣемъ и почитани за и-
стински-тѣ списани на Евангелистъ-
тѣ. Отъ 2-ий вѣкъ имъ 36 списатели
на които списани-та доставятъ подоб-
но свѣдѣство. Това свѣдѣство са
подтверждатъ отъ почеве отъ 200 изъ-
дани отъ книга-тѣ на Ноевъ-тѣ Завѣтъ въ
съчинени-тѣ на именъ списатели отъ
1-ий вѣкъ, които са били свѣрънъ-
ници на Евангелистъ-тѣ и на Апостолъ-
и-тѣ. Тертулъи роденъ въ Картигена
160 г. слѣдъ Р. Х.; Квинтъ Алес-
андрийски, роденъ около 150 г.
слѣдъ Р. Х.; Иреней, роденъ въ Мала
Азия около 140 г. слѣдъ Р. Х.; Густинъ
Иаковски-тѣ, роденъ въ Неволи 90-
100 слѣдъ Р. Х.; Поликарпъ, ученикъ
на Апостолъ Иоанъ; Игнатъ, въпреки
по други ученикъ на именъ Григорий
и Епифаний Антиохийски 69 г. слѣдъ
Р. Х.; и Квинтъ Римски, роденъ
около 30 г. слѣдъ Р. Х. — всички
изъмъ, които съ изводъ-тѣ отъ Евангелия-
та въ списани-та съ свѣдѣстватъ
че Евангелия-тѣ тогава са съдѣствув-
али, и съ почитали за истински-тѣ списани
на Евангелистъ-тѣ.

2) *Съдѣствование-то на якъо е-
ропе и безѣрпни.*

Нѣ-сторонъ-тѣ противници на Еван-

гелия-тѣ, като Гулианъ отставникъ-тѣ
въ 4-ий вѣкъ, Порфирий въ 3-ий вѣкъ,
и Цезаръ въ 2-ий вѣкъ, не са отрекли
че Евангелия-тѣ са истины-тѣ списани
на Евангелистъ-тѣ.

И такъ и мы съ състѣніе да из-
саѣдовамъ съдѣствование-то на Еван-

гелия-тѣ да едно прѣме, въ което
всебообще са съ прѣемъ че тѣ съ съ-
дѣствували, отъ вѣкъ на вѣкъ дру-

го врѣме-то, което именъ отъ Еван-
гелистъ-тѣ именъ отъ ученици-тѣ

или съ живѣли още. Ини се че не
бъло възможно за човѣкъ да са

объявявали язъни списани за и-
стински-тѣ списани на Евангелистъ-
тѣ, когато тѣ посѣдѣвали съ живи-
ли още, безъ да са хвънъ измама-

та възь. Ини такъ съ бѣло възможно за
ъзъни списани да съ са прѣи въ-
обще за истины, безъ никакво въз-
можене или прене отъ странкъ-тѣ на ли-
чни-тѣ приятели и ученици-тѣ на Е-
вангелистъ-тѣ.

Обѣдо-то прене на Евангелистъ-тѣ
за истины, безъ проприене, отъ при-
ятели-тѣ и ученици-тѣ на Евангели-
стъ-тѣ, съ единъ ублѣдително доказа-
телство, че тѣ съ бѣло дѣвѣстително пи-
саны отъ тѣхъ. Ако тѣ не са ги пи-
саны отъ тѣхъ, че ги е писалъ тогава? Нико-
ко доказателство имъ че другъ изъ-
мъ ги е писалъ. Доказателство-та отъ
древни-тѣ каталози, отъ древни-тѣ прѣводи и
отъ древни-тѣ рапорти и отъ изводъ-
тѣ на древни-тѣ списатели, всички
единъ-то единъ подаватъ да въз-
можене на Евангелистъ-тѣ и на Апостолъ-тѣ. Ако
тѣ съ вѣрънъ, че Евангелистъ-тѣ

ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ СЛІП-
СТВУЮЩИ-ТЪ ЗЛЫНИ.

Человѣцъ-тѣ колкото и да различи-
ватъ външъ-тѣ си за источници-тѣ,
отъ които произвѣдатъ линъ-тѣ, исти-
нски-тѣ са съгласяватъ че тѣ възмож-
ватъ тѣлъ много, и че отъ истины-тѣ
задъни, които изминаватъ внимани-
е то имъ, никъ не са толкова влажни, колкото
задъни-тѣ, които са относи за осво-
бождени-то имъ отъ тѣли злени. Ко-
гато, обаче, разгадамъ колко много
видовъ злени съдѣствуватъ, и въ кол-
ко много отдалъ на човѣческъ-тѣ
дѣятелство тѣ са простири; когато
разгадамъ че никъ имъ, които про-
свети и да е, и никъ чинъ колкото
възможъ и да е, не се свободни отъ
предметъ-то имъ пѣши; когато ви-
димъ че тѣ са напирави съдѣствуватъ
че Евангелия-тѣ тогава са съдѣствув-
али, и съ почитали за истины-тѣ списани
на Евангелистъ-тѣ.

3) *Съдѣствование-то на якъо е-
ропе и безѣрпни.*

Нѣ-сторонъ-тѣ противници на Еван-

гелия-тѣ, като Гулианъ отставникъ-тѣ
въ 4-ий вѣкъ, Порфирий въ 3-ий вѣкъ,
и Цезаръ въ 2-ий вѣкъ, не са отрекли
че Евангелия-тѣ са истины-тѣ списани
на Евангелистъ-тѣ.

И такъ и мы съ състѣніе да из-
саѣдовамъ съдѣствование-то на Еван-

гелия-тѣ да едно прѣме, въ което
всебообще са съ прѣемъ че тѣ съ съ-
дѣствували, отъ вѣкъ на вѣкъ дру-

го врѣме-то, което именъ отъ Еван-
гелистъ-тѣ именъ отъ ученици-тѣ

или съ живи-ли още. Ини се че не
бъло възможно за човѣкъ да са

объявявали язъни списани за и-
стински-тѣ списани на Евангелистъ-
тѣ, когато тѣ посѣдѣвали съ живи-
ли още, безъ да са хвънъ измама-

та възь. Ини такъ съ бѣло възможно за

ъзъни списани да съ са прѣи въ-
обще за истины, безъ никакво въз-
можене или прене отъ странкъ-тѣ на ли-
чни-тѣ приятели и ученици-тѣ на Е-
вангелистъ-тѣ.

Задача-та са толкова обширни и тол-
ково заплетени, что ти не може да си

рѣши отъ човѣческъ-тѣ жадрост.

Сила-та въ тѣли злени съдѣствуватъ,

които са възможни отъ Весъ-
нинаго. Пѣтий-тѣ Богъ е съзрѣлъ

до колко тѣли злени прободаватъ, и

е прѣбрѣзъ-то точно разпорти-тѣ имъ съ

състѣніе. Това като е така, ини що по-

ставили уши, ако попитатъ какъ е

неговъ иконографъ и съзажденъ за

възможене отъ тѣли злени отъ

ни го е открыъ въ Слово-то си. Той
гласи него, че по причинъ на същес-
твующи-тъ алии, юдейски-тъ
родъ съзъмъ изгуби, и че то въ
нимъ нито юдостъ-ти нито силъ-ти да
са освободи отъ тяхъ. Въ това отно-
шението Богъ наречи юдостъ-ти на то-
ловъка глупчина, и ието-ти сила —
сълбостъ. Той, обаче, гласи още че, ако
человѣкъ не въз състоненъ да
списатъ себе си, той е въ състояненъ да
ги спаси; и ний призовавамъ читателъ-ти да разгледа съ вниманието сръда-
та, която Богъ отваря въ Еван-
гелието Иисус Христо, за освобож-
дение-то на членъ-ти отъ същес-
твующи-тъ алии.

Ний ще изложим вкратъ: 1) съ какво най-много ся занимава Евангелие-то; 2) какво предлага то да извърши; 3) средства-та чрез които предлага да го извърши.

В настоящий-тъ брон на листъ си ий не разделятъ само пылью, именно, съ какою над-мною-го за занято Египетъ-то? То не съ занимала главно съ природой, защо съвестнущъ-тъ земли не про-исходята отъ изъбъ кой, а на енер-гичностъ. Тъ съ назирава единаго между всички-тъ разии народи въ Европа, въ Америка, въ Азия, въ Африка-тъ, подъ която съ синъ появлява-жду образованіи-тъ и варварс-тъ народи, може да различаватъ една отъ друга, но съгласно-то имъ сестество въ слътъ. Създателъ Египетъ-то Христово не съ занимала главно съ разны-тъ народности на човѣчес-тъ родъ.

Евангелие—не съ занимава главно съ разны-тъ образи проповед. Из-
шщо главниятъ источникъ на тези
заним не треба да съ търси въ никой
отъ тѣхъ. Никако същностно ильо о-
свобождение отъ иль-юинъ отъ съ-
ществуващи-тъ зими не може да съ
придобие чрезъ никоя гражданска пра-
вознановленія, колкото добри и полезни
и никоя отношениа тъ може да бъ-
датъ, а за това Евангелие-то не съ
занимава главно съ тѣхъ.

То не съ занимава главно читъ разны-тѣ классове човѣцы като богаты и спиромаси, учени и неѣзби, владетели и подданици, защото тѣзи злини не произлазатъ главно чито отъ богатство или бѣдность, чито отъ знаеніе или неѣзжество, и чито отъ владѣніе или подчиненіе.

Евангелие-то са записана главноъ всекой человѣкъ лично. То всиъ вѣлии человѣки, бѣгъ то въ севернѣ-тѣ арктическѣ, студеникъ, или въ чѣрнѣ-тѣ тропическѣ, топини, бѣгъ той между образованіи-тѣ въ Европѣ. Но говори сколько-то ишно на всекой человѣкъ лично каково и да буде систо-
мѣ-то ми, быъ той богатъ или спро-
жихъ, Благородъ или простъ, сидѣн-
иа прѣстолъ или стеникъ въ робство. То исканы сколько-то ишно отъ всекой человѣкъ лично, какъто и да буде чин-
иу-ти; то и пришло на всекой человѣкъ лично, исканы и да бѣгътъ со-
сности-ти ми, санчи-тѣ ѿрадѣ за-
мѣнѣніи-ти ми.

Причина-та на това е явна. Съществуващи-тъ злени не произлизат отъ народности или отъ някои видове пра-
вления, но отъ човеки-тъ чимли. Съ-
довствено Евангелето са занимава-
главно съ лични-тъ човеки; и по-
неже тези злени не произлизат само

от именем частных классов человечки, но от всяческой и от всякой, Евангелие-то ее заиншила с всяческими человечками и с всякой человеческой, каквато и да бывает способности-то или системе-то ему, чинить или характерять му. То казва ит всякою: мы си человечки-те, от этого твой здравия отчаяти проинзлять. Твоа Божия-те яздость в инстинтес очениди ; защото пробразовозите-ти напрасно си старајти да пробразовуете общества-та и народы-ти и да обособляти от саществующих-ти аланы, до тогата до якто твой пробразует личин-те человечки, които съставляют тъзи общества и народы и от които тъзи здравия проинзлят; но ѿт Ѹзм здравия человечки си пробразувают общества-та, народы-ти и правительства-те си са пробразуват.

СЕДМЬ ОБЪЩАНИЯ ЗА СЕДМЬ
РАЗЛИЧНЫ ПУЖДЫ.

Уморено ли си?

«Той дава крѣпость на ослабиленіе, и нарощива сила-тѣ на немощните. Кonto чакатъ Господа, ще поднови-
вять силы-тѣ си; ще възмѣтъ съ
крыла, като орлы; ще тичатъ, и не ще
се упиратъ; ще ходятъ, и не ще о-
слаби-тѣ» Ие. 40; 29, 31.

Гладенъ ли си?

«Ще пасе стадо-то си както па-
стъръ» Ис. 40: 11.

Бедные мы си?

— «Ще отворіл рікі на високи хваста,
и источники въ срѣдѣ доломовѣт; ще
направиць пустынієт-тѣ водамъ езера, и
сухх-тѣ землѣ водамъ источники». Ис.
41: 18.

«Не бой ся, зашто азъ съмъ съ тебе; не тренери, зашто азъ съмъ Богъ твой; ише ти Українъ, ей ще ти помогнъ; ей ще ти подпра съ десницата на правде-ть си.

«Не бой ся; азъ ще ти помогнъ».

Ис. 41; 10, 13.
Смутенъ ли си?
—Ще упазишъ въ съвръненъ миръ
непоколубимъ тъумъ, защото на
тебе той уповас. Уповавай на Господа
всълуха, защото Господъ Иовъ е въчна
жизнь. Ис. 26; 3, 4.

—*Измъкнат ли си?*

«Когато врагъ-тъ нападне

«Пи едно оражие устроено противъ тебе не ще благоуспѣхъ; и не побѣдишъ всѣхъ языки, който бы съ по-
вѣнчика противъ тебе въ садѣбъ». Ис.

— Вз каквото състояние и да си.
«Ето, на дланн-тѣ си ти начертахъ;
тюпн-тѣ стъни съ всенога прий имене.
Ис. 49: 16.
— Близън съ всички, които ся на-
дяватъ на него». Пс. 2; 12.

Введение

ФИЛЕНЬ.

Виаляе с ело-то, вест са е отмата по причини че Давид и Христос са си родили от него. То ёб предъяла-тв на пласти-то на Гула, или на юго-запада от Иерусалим, югото е приело име-то Виадо, коеето значи „жабите доли, този долородите“ тоа околните страни. Но по причини и дренаж-то му имена Егерев — плодородия, Баг; 45; Мих. 5; 2. Но ёб пръвко положи върху сино длагостно бърдо, 2700 фута надървие на горе-то, и създаде един добър изглед от всички страни. Хълмът около Виадо са били добре обработени, и попадат са земя, са склони, и са измивани; и долината ѝ около него са дадени изобилие жито, са жито. То ёб пръвено по Ровомия, 2 Авт. 11; 6, сърпентине то е било однозначно място, Мих. 5; 1, и не са

оненуя от Иисуса Навина или от него же, между градо-тью на Гуде. За то говорят в истори-ях Вовзь и Рув; то ся славе от покорождение и град на Донце, 1 апр. 17; 12, 15, 20; б. 2 Цар. 1—17; по май-жного, то ся счита за дово Иисусите-ть ся е ро-дены там. Нада това обличено място днца-ти забыла в стоял; там ис-чез-ти жудеца с поклонами на-прав-ть на царе-ть, и тамъ дово пашне стадо-то си и славные язы, иной-ти на ингелеский-ти язы чухала при рожде-ти на Спаси-тель-го, Лу. 2; 8. Въведеніе са из-вестна сего Бейдахах и има около 3.000 членъ, почти всенчи-ть християн. Помолвка мили къмъ свѣтер съ мисто-емъ, което според одно прѣдание е обѣтъ на Рахама, Бат. 35; 16—20; оною 2 именъ къмъ юно-западъ са лѣбѣди подорожници, изѣбѣти съ имъ Соломоновъ волосемъ.

Библейско-то правило за действие.
— Ададесън, един от Поклон-тѣ
ре, искаше видяни съ себе си о-
разът (портретът) на баниц си;
които ща до почиен иконът
и извадрило дъло, той поглежда-
ше обраствът, и ся колъзъ на-
шило нещо недостойно за име-то па
единъ баницъ. Тамъ и Св. Иисусъ
е обраствъ или представление-то
Божий-тъ възъ. Человекъ прѣдъ
такъвъ работъ, неза да погляди
и да прочете шо требва да извър-
ши.

Слѣдъ Коперника и Галілея доховъ Кеплеръ, Германскій астрономъ, къ кото-
рому съ открытиемъ три-тъ ваканіи законовъ
движенія-то на планеты-тъ, нарече-
ніемъ Кеплеровъ законами. Главный-тъ
законъ изъ всесмѣрно-го притяженія, о-
бъзъ, за кото-го тъ затѣяны въ кра-
їнахъ на склонѣ тѣхъ Европы Астрономы, о-
бъзъли да съ побѣдой и да съ доказа-
ниемъ друго-го здѣшнаго лице — п-
роверено отъ Свѣта Исаака Ньютона. Попу-
лярный-тъ съ родилъ въ 1642, 25
декабря въ Англии. Съ образованіемъ
одновременно-го съ образованіемъ отъ
него си, тъ отыщелъ въ одно-пр-
тивительно училище, дѣло случе-
ніе-тъ му съ изгульемъ на неговы-тъ
математическіе изобрѣтности. Когато же
онъ вынуждалъ разно-го си врѣме-
ни на мѣстныхъ и другихъ юношахъ,
онъ, какъ видно, отъ

«Годители» — ту же издавали отрывки из училищно-го и предисловия к работе в начальных та ся, но той наименее ярко еи показала неспособность за неё. Это до национализации работников-ти-х и отныне под именем «Даро да чете»; это было сда труда за продажу на газеты-та, когда го пропали на газете-та, той ся занимавшая, да решившие математические задачи. За ту год пустыни та же работала и на 1660 стала в Колегий-та Тринити в Канаде, где и осталась. Прежде пра-до довою ся занимала в гази колегий, та обираясь газине-то ся кида едини ключи от газини-та, когда до тогии нали ся приумывал — именно кида святланка. Киль зело едно парче работа сты-ло, иначе пра-до, та напиравши синевы-то да грбь варух него пра-до было дунчичи в една темка сты-ло, та зола онтять той помирчиле сты-ния-та, като примирился пра-до сты-ло-то, пручиши ся или ся пристаи на святланки начини, што да пристаи на святланки-та, едини производители о-бла-та, съставлени от разны криски в тогии тои доказали че бла-то святланки състон от едно силица ачка, ко-рочицавши едини от други в святланки-та и по пріручливости-та. Това открытие е было основаниe-то едини важен ключи от онтике-и (науки на святланки-та и на эрг-

На 1665 ученици-тѣ отъ Кембридж-
скаго-тѣ университета си разотшили
причиня на едны прихваты бол-
есть, и Нютонъ ся отегниль въ ба-
бушкин-тѣ ся чайтие. Тута той, ако

и да е бывъл линчен отъ общы би-
блотеки и отъ сношений-та си съ у-
чили лажкъ, направилъ уединеніе-то
ци забѣлжително чѣрѣзъ друго едно
отъ великихъ си открытия — именно
чѣрѣзъ теорій-та си на всемирн-то
притяжение.

«Единъ день юго съѣхалъ въ гри-
зли-тъ съ, случилось да видѣ едва
бѣлъ за шада отъ солнца дірою, и ве-
дуща почкала на неспаси обѣзъ-
законъ, които требовъ да управляемъ
исчезъ!» подадъши гѣмъ. Такъ паскоръ
открыла же сълзы-то причинъ, кото-
рый напрѣвилъ бѣлъ-тъ да падъ въ
гризли-тъ, задѣръши вѣсѣль-тъ и панче-
ти-тъ въ краѣъ тѣхъ, и управила да
сѣдѣ простъ, но чудесъ съя, двине-
хъ-ся на вѣсѣль-тъ небесни гѣмъ.
По този начинъ тоа изпир-
еніе-то притецкъ съ открыло, чрезъ
познаніе-то на коеистъ Астрономи-
ти-тъ многое съ напрѣвка.

На 1667 Нютонъ ся завършилъ въ Кембриджкии-тъ университетъ, апо-

ти и отмыть ся отсюда-тъ; той из-
дирил спокойно свойства-тъ на сбъ-
тница-тъ, и на краси-тъ, за които ни-
кой прѣдъ него не си е дѣле вѣбре-
жилъ; а той бѣзъ прѣдѣла, остро-
уменъ и юрѣстъ тъкачевъ на приро-
да-тъ; и всички имъ отвѣтилъ кло-
ниси да изнесутъ съе-тъ, мѣдностъ
и добрина-тъ на Садъците-тъ. При-
 всяко че е ималъ даљъ разумъ и
общинни нознанія, скромностъ му е
была такава, чото той не ги считалъ
за ищо; и ныръ тога той е оставилъ
сѧзъ забѣлѣщенъю поговорка, « че
нему си виджалъ той да е като единъ
дѣтъ, което си сбърши камъчетъ отъ
брѣзъ-тъ, тогава когато великий-тъ о-
съзънъ на Истинѣ-тъ си остава неиз-
следованъ предъ него. »

До сего **моя** привлекательна на че-
тателей-тъ си, по един кратъ и ясно
начинъ до болшого мозгахъ, какъ
уна с Астрономія-ю, полезн-тъ отъ
испено-то изучаніе, живить-тъ и по-
глажив-тъ открытия въ нейъ на грамма
отличномъ Астроному, именемъ на Коноп-
ьевъ, на Галактии и на Иоганна. Има и
друга отлична лица, които са смо-
гли значително за напрѣдъ-то и
успѣхъ-то изучаваніе-то на Астроно-
мія-тъ, като Тихо Брахе, Кеплеръ,
Хонтецъ, Халеъ, Ферроусонъ, Хершелъ
и пр. и пр., но всекое нѣй не можеъ
да предложиши въ листъ си за жи-
вотописаніе-ти въ исчез-тъ, и мой о-
ставами изучаваніе-то нѣй на тѣлъ,
ко ти интересуетъ особеніе въ исто-
рия-тъ на Астрономія-тъ. За напрѣдъ
міи не заинтриги читател-тъ си за
животописаніе-то на други классъ
охищни мѣжъ.

НАУКЫ-ТЬ И АРАПИ-ТЬ ОТЪ
7-ЫИ ДО 10-ЫЙ ВѢКЪ.

одобрение дору до съмрть-тъ си. Прѣз послѣднія-тъ часъ на животъ си, той прѣѣлъ гоѣмы почесть отъ всѣхъ. Той упирѣлъ на 85 годиниѣ възрастъ.

Но потьмъ прѣвѣтъ-то на учени-
чество-го си и въ началь-то на обще-
ственныи си животъ прѣпинувшихъ имен-
но икономическои и често бывшъ въ
прѣстѣніи отъмычка страна, защо приходъ отъ чѣтвѣрти-
го наслѣдья отъ бѣдъ си, едва-
достигнувши подъздѣніе-то на вѣ-
къ му и на ємкѣсть-ть. При имен-
и го тойъ былъ величественъ, щедръ и
благодѣтель. Той честъ казвалъ
себя онъ, конъ, не ся *девами* иши
прѣдъ смѣри-ти си, никога падло-
не ся *девами*. Осѣль редовна-ти си
служба, той извѣржалъ всички-
и на общественныи-ти жи-
вотъ си голѣмъ точностъ; той общалъ
да прані и да прѣма иначетъ посѣ-
щени; тойъ былъ скроменъ, чистосердеченъ,
радостенъ и прѣйтѣнъ въ спо-
шени-ти си съ всѣмъ. Той прѣпин-
ялъ праніо-то си времъ си пер-то-
го ража, или си се *деви* книга прѣ-
собѣ-ти.

за умѣстно-то си разви-
тие и, за полнитесъ-ти учрѣ-
жденія, гѣдамъ че тѣль иакое
прѣмъ отпадающъ умѣстно и прѣстѣ-
нитъ да съуществуетъ като отданія и
независимы; други, които иѣкога са-
са напиралъ въ съзвѣздию ижеизѣ-
стъ и въ съзвѣздию лишеніе отъ по-
литическои учрѣжденія, гѣдамъ да си
попиралъ по-послѣдъ иши нико-то и
мрачно-то си положеніе, и да очудялъ
сѣбѣтъ съ сильности-ти си, си неу-
стрижимостъ-ти си и си способностъ-
та си въ приобрѣніе-то на знаніи.
Оти послѣдніи-ти раздѣли и въ *Сар-
скій-ти народъ*. Този народъ, или по-
добръ разны-ти именемъ, отъ които
той си съставъ отишелъ, бѣхъ распро-
сити и раздѣлени по между си по
свои-ти особенни вѣрованія и кличи-
нія на разни вещества въ природѣ-ти.
Единъ чѣловѣкъ, надпренъ си особын-
ни качества и способности, си поди-
ненъ

Характеръ-тъ на Иютона не може да си опишъ тъкъ като характеръ-тъ на обикновенъ човѣкъ. Той е извѣрено интересенъ и полезенъ за всичко, които си потруди да испыта вѣрбътъ сърдѣстътъ той е достигъвъ до единъ неописуемъ въздыханъ подъ подобни-тъ си. Съ една умственна слѣда, почти свирѣпъ-човѣческа, той доказва движението-та на планети-тъ, орбити-тъ (планети-тъ) на оранити-тъ звездъ, и причиня-тъ на припин-

прѣзъ това време противъ мракъ-тѣ и
невѣжество-то, която сѧ покривали
лички-тѣ страны на Европа, покрови-
тельствували ся науки-тѣ, писменностъ-
ж и учены-тѣ.

Завоеваний—та на Арапы—тъ почнали подъ Халифство—то на Абу-Бекра. Слѣдомъ падацьши на Иоронокъ—тъ, вѣдомо подчиненіе—то почти на цѣль. Сирия и на единъ часть отъ Персіи, конь до тога въ бывшемъ подчиненіи за Імперію—тѣ оракж. Тѣ са прольгаваха подъ Халіфство—то на Омаря, аистинскій—тъ основатель политическихъ—тѣ силъ на Арапы—тѣ, който зѣ тѣ—тѣ. Енрикъ—Іоанненъ (Конрадъ Вѣрвурзисъ—тѣ), и завоевалъ Алеманія, Египетъ, Персій и островы—тѣ Кіпру и Родосъ.

Под Халкистово-го на Вайди Гъв-
то-го владея са распространени още
овече в Азия и в Азии. Завое-
ванието им на Египет и по-посъл
и на всячка тъ свирепи област на Аз-
рика, доку до Океан-тъ, например да
и пореняват красиц-тъ и плодоно-
щи растения и промърсяват областта на И-
зраил. Тъ излъжоха в посъл-тъ подъ
правителство-то на Тарина, Абю-
и и Муса. Първи-тъ отпушава при-
дел-тъ на горд-тъ Кале, която се
нарига на негово-то име *Джебел-
Ал-Тарина*. Тога ище, обаче, отпуша-
ваша на Губратира, и са спаси-
ли и до днес. Слабъ иконостас
Арапи-тъ бъдоха победени. Ту-
къ тъ зех им-то *Мадра*, което, спо-
редъ икон, произвала от Арабски-
и духи *Мадраб* (запах), а споредъ
— от област-тъ *Мавритания*
и Азрика, одъгъ тъ привиникахъ въ
съсана. Арапи-тъ, които бъдо-
ха иконостас *Исток*, са нарекоха *Са-
циация*, имене, което, споредъ икон,
произвала от араб. дух *Шаркс* (и-
зто), а споредъ други — от араб.
ищо *сулса* (пустина).

Владнія-та на Арапы-тъ въ време-
ю на Халифство-то въ Кордовѣ бѣхъ
очти толкова значителны колкото Рим-
скы-тъ, зашто тѣ ся простирахъ отъ
Атлантическій-ть Океанъ до рѣкъ-тѣ

иць. Тъ нюхах за границы, на югъ, въстани-ти на Аерика, и прѣдѣлы-тъ въ Индійскъ-ти Океанъ; въ Европа — Переяславъ-ти плациди и Срѣдизем-то Море; въ Азіа — Кавказъ-ти плациди въ Каспийско-то море, а този сѫщо прибрѣгъ Арапи-ти бѣ достигнителъ на го-гойль-та и си нами и до върхъ-ти на славъ-ти си бѣзъ завоеванія-ти си и крѣзъ успѣхъ-си въ науки-тъ.

ыть скрытниковъ и прѣстъ на Кар-
и Великихъ (SOO), коиже той пра-
въ иконъ подороди, неизбѣжно до-
вога въ Европу. Той бѣ прѣстъ
и ученикъ, и съ спомысломъ вселен-
скаго напѣрѣдъ на наукѣ-тѣ и на ис-
кусствѣ-та. Второй-тъ оставилъ пое-
ти-тѣ, философи-тѣ, лѣкаріи-тѣ и учес-
твѣ-тѣ да прибывають въ палатѣ-тѣ
и. Той самъ называлъ Математи-
ка и Астрономія-тѣ. Той вѣдущий
искажъ въ вѣдѣй-тѣ си ученица
академіи. Въ негово прѣмѣ Багдадъ
былъ сподобленъ науки-тѣ. Въ
памѧти си има една обсервато-
рия (куда отъ астрономіи наблюде-
нія), ишо, за което Европинцы-тѣ
възахъ ни пай-жалко понятіе въ оно-
ми прѣ.

Хале́мът в Кордова тоже покро-
тельствали нау́мы-тъ и искусство-тъ.
Въздигнъти много пиршествами и
сцена ученица, из които едно голъмо
слово ученица от Европа присъди о-
познаніе-то си. Онона восто праши
на хланъ от истори-тъ и за-
имства-тъ Халеъмъ, се чѣ привозе-
ти си обрашдали голъмо вним-
аніе къмъ обработватъ-то на Арабес-
ккенщето и къмъ увесо-тъ-го
наука-тъ и искусство-тъ от други-тъ
дро, съ които тъ са доходили въ
принесение. Нѣма слѣдъ че го-
зашвана-тъ Арабесккенщето съ бы-
произведеніе отъ Грица-тъ и Ин-
дия-тъ.

Арапы-тх обичали пай-кного Математик-тх, Астрономик-тх, Химик-тх, Ботаник-тх и Медицинк-тх. Ако дэл ся залечи цифры-тб от Индицид-тб ся та привесе на прыв-нать Европа, и за тоза ся паричит и до ся арабески цифры. Сами-тб думы сесор, алматик, алхимик ся достоини да покажут чө тб ся, когто ся зели Математик-тх, Астрономик-тх и Химик-тх в Европа. Ты, поучинах на обиширик-тб ся завоеваш, запознахши пострадай-тх ся онои науких тъльдъ малю позната ней именно ся География-тх.

Арапы-тъ съя отчаливали въ прошлости-та и въ художества-та, не то съ были известны до тогава Европа. Тѣхъ-тъ килимы и тѣхъ-тъ китайцы обитали съ силь и съ разумомъ, тѣхъ-тъ корицните царства и тѣхъ-тъ издали отъ стоянки (чиликъ) отъ индийск. съ краселъ за долго таражинка-то по известный-тъ до земли света. Тъ съ я слышалъ и за ханегурумъ-тъ съ, които е ималъ и особленіи черты. Обычай-тъ имѣлъ, а и выканьи просты, отъ съя былъ величественно украсенъ съ то и съ склоненіемъ камни. Извѣстно, чѣмъ съ хранились и до днесъ Испаніи.

имъ въ зодиці, праѣмъ-то на-
вѣтъ-ть, на шекрѣ-ть и на книж-
іе отъ памукъ, прѣваряніе-то на
протвѣ, отѣтъ е усвоня и дуж-
нимъ аламбикъ. Ты имъ даѣшь още
именіе-то на иного лѣкове, и упо-
вѣніе-то на ханикѣ-ть, на камео-
ть (кефире), на рабентѣ-ть, на жи-
сть-ть и пр. и пр.
Накже, подѣтъ христіянска Европа

зърната срѣдни-тѣ наизове, именно отъ 10-ти до 10-и вѣкъ, а съ намирали
прѣятъ на неизѣкство и съ-
точно-то, Исламъ, тъ, който бѣло съ
въпространенъ прѣзъ това време и въ
тѣ часъ на свѣтъ, т. е. въ Африкѣ
и Азіи, и въ Европѣ, отчинали
по именитѣстъ, по филосо-
фии, по наукамъ, по искусства-та и по
изощренности-та. Градовете въ Бал-
канъ, Сомиръ, Дамасъ, Кайро,
Кемъна и Кордовъ, които съ билъ подъ
въпредъ управление, съ погълнатъ въ из-
точното и съ считаны за срѣдни-
стъ на християнското разширение.

Ученіе-то в пай-добрьо-то облачана капитала. — Франклин, автори за ученіе-то каза: «Ако единъ воръ испразни кесій-ть си на гла-тъ си, никой неможе да ишъ земъ. Облачаніе-то на капиталь-ти вспаша вынагы плаща пай добрь-ти

SOPHIA

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава ежика Петък. Цяла-та за един години е едно бъло меджидийе и полоша, а за първата ханка при четвъртия отъ бъло меджидийе. Съмнението-то на пръвата ежика да са пръвдългени и да са испрашани възложи, съзупът или съз пощеници на ханите (тури) Турска, Налески, Пруски, Руски и Француски, на Редикторски на Американски Хан и Народите.

Брой II.

Година I.

ПАРИЖАЛЬ. ПЕТЬБЬ. МАРТЬ 12. 1876.

ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ СЪЩЕСТВУЮЩЫ-ТЬ ЗЛИНЫ.

Въ минжый-тъ си брой казахмы че
онеже тѣзи злины произлизать отъ

человекъ-тъ човѣкъ лично, то Евангелие-то сѧ занимавъ главно съ всякою личното. Сега няма разглаголъко предлага то да изчезне. То не раздига да освободи човѣкъ-тъ отъ всички, като цѣлы народы или общности, но като частни лица, и то по едно. Задръжатъ-тъ разумъ узъдилище как други начинъ не разумъ сѧ тоза. Какъ може единъ на

вать себе си, с усуетъ-ти надеясь,
че ако та ся освободить отъ този или
онки членъ видъ здани, тогава тъх-
то обожденіе не ще биде пълно.
Езангей-то призовашъ фонтъ-ти, че
личинъ-ти разни видове здани, ако
и не ся отъ единакъ стъпни, са
всички-тъ същественъ лопни; и още,
че тъ съ всички-тъ тъсно свързани,
така чоако человѣнъ-та можах-
ши привръзти да ся освободить отъ
личинъ-ти вълнове здани събърътъ отъ
единъ, този единъ видъ че нороди
с други, и человѣнъ-те не на-
дигатъ насъкъ въпръшъ-то съ
възможностъ. Езангей-то приро-

и, и глянуть от здо-го, въ не-
ваде вечь блыскоюю от слово-
въ, сказовъ и себой. Влад-
имѣръ, на кого првѣтство-то е-
стество ся възлюбленою по то-
нины, не управиша вече за склон-
ия ся слыши, но из интересъ-та на
подвижника-твъ ся. Подвижники-твъ,
которо првѣтство-то естество ся въ-
злюбленою по то-ничи, кого от-
радостю оною, кого подоба-
на онѣмъ, кого иматъ власть. Человѣ-
ки-твъ вѣне не ще привыкнутъ и не
хочутъ повредить другы-твъ за да уно-
сятъ свое-то богатство. Богаты-твъ не
смуть предавать вече на раскось,

«ПО-БЛАЖЕНО Е ДА ДАВА НЪКОЙ
ОТКОЛКОТО ДА ЗЕМА».

и для этапа просветления: «То, что вы на этапе просветления само тогата, то есть частичка твоей линии, которую вы ставите, само по себе, становится просветлением». Как же единица народа, да и сама боготат, может дать такое просветление? Той некое да с убогими, какого частички твоей линии, да, потому что это ставят, само по себе, улучшающими вещественно-то сию ситуацию. Каже можно единица народа для этапа просветления и добродетелей? Он может для этапа просветления само тогата частичка твоей линии, которую вы ставите, само по себе, ставить добродетели. Тогда начнется, может да сию ситуацию твоя медленно, но другим именем, ако и да на си вида медленно, твой иерарх, и святительства си да зайдут в грани. Евангелие-то процесс пребывания да способами человеческими-то лично твой линии. Для тези цели то пребывания да га пребородование, всякого отъединения личного. Каже в обиже пребородование-то, кого то пребывание? То не пребывание единого пребородование, которое да и само по имене, а не в единицности. То не пребывание человеком-то си существо-то на наше, наше, как си усвоение-то на наше, даже на свято-то иже христианство, освобождение-то, отъ жажды и насилий, отъ сих-то на тези линии

прѣлага и да освободи човѣцъ-тѣ и само отъ единъ, или отъ много, но отъ единъ-нѣкъ видое земли.

Евангеліе-то ишо пакъ прѣлага да освободи човѣцъ-тѣ само отъ вѣщаніи-тѣ илажи на тѣхъ земли. Но прѣлага човѣцъ-тѣ съ усъни-тѣ надежда, че тѣ съ приходомъ сашинскаго освобождѣніе отъ тѣхъ земли, когда тѣ съ ограничніемъ само дѣйствія-ти имъ илъ съ спрѣвѣ-
ромъ-тѣ илъ имѣлиѧ. Евангеліе-
то прѣлагатъ на земли-тѣ земли съ по-благочестнныи имена, да ги укрѣ-
сятъ по-принципиаламъ одлемъ, и да ги
представятъ во единъ начинъ по-утынѣ
и по-съобразенїи съ иден-тѣ на 19-й
иѣзъ. Евангеліе-то, напротивъ, прѣ-
лагатъ да освободи човѣцъ-тѣ отъ смы-
ла-ти начала на земли-тѣ, и да ги
искорени отъ създат-ти. Но прѣла-
гата да прибуждамъ нравствено-то
сество на човѣка, тащо прав-
ственны-ти му наклонности съзѣдѣ-
да съ назѣмлѣтъ. Това нравствено при-
общеніе, което Евангеліе-то прѣ-
лагатъ да изъясни въ всякой човѣцѣ,
и толково обширно, толкова даѣмо и
толково коренено, што Евангеліе-то
наидно единъ новорожденіе. Споредъ Е-

но не припоминаючи чи єдину особу, що існує, ск їх пріємністю від Бога і че Нему не дадуть отчет за іншими-ті поїті твого употребляти, із тога тв радостю що го посвятити, коли можна, на благоговінні діла. Учені-тв не си як гордітво вече ся змінили ти си, но смірено що почутаєш небезпеку. С єдна ріка, праця твоя правдивою відознанієш, себебі-то не єшь влада вече в чоловіческо-го сардин, но на негово життє, що паде искрена любов'ю към Бога и към человѣка.

гностическими та силами на земле
может да си придобие. Пробозанование,
което то прилага не е само по
себе, но и едно същество пребозанование
нито никът то прилага просто е-
дно използване пребозанование. То не
примства човешкото съ суетата
наследство, че тък може да си ослободи
от тези земни само чрез един въз-
можен переходно съединение съ ив-
аново како да е уредене, даже съ
божественостю то учредение, т. е. съ
Иерусалимски Христос. Напротивъ
то прилагайда извънъ самиятъ характер
на самиятъ човекъ. Нито никът то при-
лага един чисто пребозанование, което
да си ограничи въ ослобождение-то
му само отъ иванов видов замък, да-
же отъ юх-коинътъ, тогава когато други-
тъ видове съ се останатъ да
разпръватъ и да съсъзнатъ човекъ-
та. Евангелието не примства че-
ловеческия, като чещо пристрастъ

внагелѣ-то, Человѣкъ-тъ, въ когото то-
во коренію праственію пробразова-
ніе съ и извѣстно, става, така да ка-
жеть, единъ подъ человѣкъ. Той като
се да съ родилъ тѣмъ. Саціонть-то
на душакъ наистинѣ не съ езмѣ-
нила, ишо пакъ наиконъ новы способо-
сти ѿ съ ся придалъ, но праственію
то състояніе и наложности-тъ ѿ съ
паршено съ ся измѣнилъ. Това пра-
ственію взъобновленіе може да не съ
узыримъствиемъ изведиць, но кога-
то ставо дѣянітелно ведиць, то
извѣтило какъ напредъ постепенно къ
узыримъствию-то; и нюю, исконъ
са почнуло на земль-тъ, съ кимъ да
връши на небо-то.

отъ да пръвътъ, да клечи и да упътваш единъ друго? Тогава ти е кардично-то нещо и блаженство-то тукъ на земя-тъ.

Евангелие-то пропечь предътъ да из-
гони изъ сърдце-та на всички себеболе-
щите и то на негово място да въ-
веде искренна любовъ къмъ Бога и къмъ
подобия-тъ му. Средства-то, чрезъ кои-
то такива любовъ може да се произ-
веде въ човешески сърца, ще
разгледамъ по-послѣ.

иже тъзи товари от себе съб. напра-
здно те търсиха помощъ от земли-
щти приятели; тъ съзнатовременни
грижи и скърби кинто и ний. Има-
бие, единъ който може да облече
всички тъзи товари и скърби, и то
ни каки да отивати при него въз-
връме на нужда и да не излагати
съпътствиците със себе съб. чакъ-тъ съ греки. «Призови же и скъ-
бите твои, ще тъ изобили, ище и це-
плющаване». «Възложи къмъ мене,
ще ти отговоря, ище ти покаже го-
лъвии и тайни нѣща, които неизвестни
«Проще ище ти ся даде; търсихъ
тие напримъ; хлядните ище ти
отвори».

Колко свидетъл има, че обичащата на Небесният им Отец съм вири
Минознани могат да свидетелствуватъ
радостъ, че когато съм търсилъ помощъ и утешение от Бога чрезъ у-
сърдли молитви, товари-тъ им съ

облечавали и скърбът-тъ ние съ съ намазаните. Когато Яковъ отишава до посрещните братя си Исаия и си бояше да не бъде той да го ногуби, той призовъ Господъ на утешение-то си и съмолезе: «Избави ми, моля ти си, от ракъ-тъ на брата ми, от ракъ-тъ на Исаия; занеси за боята от него, когато дойде не бъде да не ми порази, и мойка и чада». Господъ чу молитвата-тъ му и го избави. Сърдце-то на Исаия съ смъкъ къмъ Якова. На други денъ, когато тъ си приближихъ, Исаия привнесъ си сърцата Якова и го прегарихъ.

Коюло странно бъше състоянието-то на Йона въ корабъ на рибъ-тъ, но той измъкъ къмъ Господъ, и Господъ го избави.

Когато Ап. Петър бъше затворенъ въ тънкъ-тъ и съ пазъне такъ от спътници-тъ, ученици-тъ Христоши наехахъ къмъ Господъ непрѣстъ, и Господъ прати единъ Ангелъ да го избави. Този скако и Авраамъ, Моисей, Самуилъ, Илий, Давидъ, Давицъ, и гордълъ множество от древни-тъ и от индийски-тъ благочестиви хора свидетелствуватъ: «Въ скърбъ призахъ Господъ: Господъ ми послуша, и даде щиринъ». Нашите ний пътници правдо за очищението от Бога да преги-чудеса за наше-то избавление: и ами, обаче, разни начини, по които Богъ може да облечи състоянието-то ни безъ да прими чудеса. Но исковата тъ може да види съмъ-тъ гръжи и бремена от нас; а по-извънъ може да не види бремена-тъ, но да умели съмъ-тъ и да утънва сърдца-ти на тъ, чието гръжи-тъ и товари-тъ ще ни съ ви-дат много по-леко.

Онущинъ-то на онѣзи, които съ търсъни помощъ и утънване на Бога, тръбва да имъ наскръб и ний да търсъмъ помощъ и облечението от него всѣй денъ. Богъ е сътворенъ ище не-спълнена обвънливост-та си.

ПРИТЕЛСТВО.

Прителство-то искъсъ дѣла.

Приятъ обича всичко, и братъ си ражда за нуждъ време.

Оново прителство ище съ про-дължава до край, постои съ становъ съ нѣкъо себелобъщъ цѣлъ.

Не ставай приятъ съ всичко на-бързо, и когато искати единъ приятъ не съ раздѣлъ от него избръ.

Нашущинъ-то на единъ накъвѣтентъ приятъ съ едно беъзечно дѣло.

Ако откажемъ да спомогнемъ на съ-дни приятъ на време на нужда, то тво-то прителство не е истинско.

Истински-тъ приятъ искъсъща-вать, когато съмъ въ добро състояни-е, съ призовъ, а когато съмъ въ бѣло състояни-е, тъ дохаждатъ безъ да бѫдатъ привъзани.

Най-неподоблико-то прителство бъде въ време на лошо състояни-е; какъ жеизъ-то бъде най-силно съдѣни-е отъ най-буйни-тъ планъ.

Аксеси Корони и Вѣни.

КОРОНА.

Дѣлъ отлични Европейски дууни на корони. Една-тъ назначава малъкъ корона, епископски корона, вѣнецъ; а друга-тъ — царски корона. Първа-та бъде просто единъ вѣнецъ разбързано украсенъ. Младоженци и отъ друга-та пола съ носили вѣнци на дѣлъ на женитбъ-та си. Пис. 3 : 11. Иез. 16 ; 12. Иересъ-тъ вѣнци съ бъни по изборъ бѣли върски или ширити, завързани около чело-то, пронизи-та на конто съ подъни на пръстъ-тъ; или съ бъни направени отъ златъ, златъ, украсени съ бѣзънини камъни. Вѣнци-тъ и Европейски тъ пръвъ-чинени съ бѣла златна плочица, завързана съ синъ ширитъ. Иех. 28 : 36 ; 39 : 20. Но искога вѣнци-тъ съ бъни отъ чисто злато и съ е носили отъ паре-тъ, 2 Ил. 23 ; 11, и поин-кога, когато тъ съ е отишли на бой, 2 Пар. 1 ; 10. 12 ; 30. Той съ е носили и отъ царница-тъ. Есо. 2 : 17. Вѣнци-тъ е знатъ на почетъ, на чистъ и на ефектъ животъ. Пират. 12 ; 4. Първ. Иер. 16 ; 1. 16. 1. Пех. 5 ; 4. Вѣнци-тъ съ дланъ на сънчогули гълъбери-ни въ Градъ-тъ публични гълъби, за които честъ споменава въ Посла-ния-та, 2 Тим. 4 ; 7, 8.

Туземци-тъ въ Средня Азия ло-ватъ наимунъ-тъ по слѣдовъни на-чини. Маймунъ-тъ съ много лукави и може да съ еловъ лесъ; но тъ обмъртъ да пъмът овощието и птицата, и когато единъ съзълъ въ макъ или ракъ съ постънъ дѣлъ тъ ходи, тъ съ опашватъ, и когато човѣкъ-тъ лесно лъвътъ. Когато ги хълватъ, тъ ги туратъ по решетъ (басъ). Когато ис-трѣзватъ отъ пъмъто-то си, лоши-тъ ини даватъ пакъ да пъмът овощието и птицата по дѣто на възникънъ на това на-родно движение; но глащъ на Францъ Деска на скълъ на сънаръчната стре-межда-ти на парода къмъ мѣстна на-званичностъ. Деска и бѣне Републиканецъ, когато пъмът желания учреждѣ-ти-го на едно Демократическо управ-ление. Най-реноностъ-то му желание бѣше да настави на древно-то Унгар-ското, искъсъннинъ-то за съ-мъ-тъ дѣла на конто съ е съз-ванието на Испания и на Франция. Той бъль-уване за едно съзърънътие отъдълъ на Унгаръ отъ Австро-тъ, Испа-ния, възможенъ-то на Железни-тъ въ Корона, произвълсънъ-то на е-динъ Унгарецъ за Царъ, и учрѣдженъ-то на едно свободно-конституционъ Монархия.

Седемъ години съѣдъ понешиенъ-то като народенъ поборникъ и дина-тиелъ, единъ Унгарецъ Деска (народно събрание) съ съборъ въ Пресбургъ. Деска, когото бѣ избранъ за Прѣдстави-тель на Зала, присъстваша на това събрание. Тази Деска искъсъ Консти-туции и особено Министърство за Ун-гария. Красоръбъ-то, ентузиазъ-тъ и мъдростъ-та на Деска, наскоро го

ФРАНЦЪ *ДЕАКЪ.

Единъ човѣкъ, на когото животъ съ бъде толъкъ славенъ, непороченъ и само-отверженъ, какъ Францъ Деска, заслуженъ повече отъколко единъ имънодомъ споменава за съмъ-тъ му. Понеши-тъ отдалени на непрѣ-бие-то му отъ Австро-тъ Им-ператоръ, на когото Деска бѣше на лъ-го време противникъ и всеобщата скърбъ на Унгария, съ имена доказател-ство на двине-то, които прѣстъ и непрѣстъ питаха къмъ него-тъ личностъ.

Интина, парѣдъ ся е слушало хората да почетутъ съ толъкъ все-общо възхищението такъ единъ безз-тиенъ и благороденъ характеръ; при всичко туй, ний можемъкази че отъ всички-тъ хора Деска най-найло съ е пръвъ-тъ да придобъде слава и честь. Само-отървънъ-то е най-высокъ-тъ покъзалиятъ на петнически-тъ патротъ-зъ. Само-отървънъ-то на Деска, до-стигнъ до Донцъ-Киностъ. Той из-бъявъче почетни-тъ и суетни титли, които толъкъ много съревнътъ на хор-та. Той имъни по-добръ-го пръвъ-зъ къмъ съвършено и Правител-ства служби; и само тогава прѣп-риемане служби, когато знание че пъ-може, по този начинъ, да принесе вол-зъ на наилъ-тъ си Унгария.

Този знанието мажъ умъ на 73 години възлъстъ. Отъ много години наимъзъздравъ-то му е бѣло покръв-ро-ди, и много пати съ очиахъ да у-мръ. Съкълъ пакъ когато съ разбързанъ, съзълъ Унгаръ съ нѣрвътическо очакване искъсънъ за здравъ-то му, и когато съ слушало да одарвътъ, то и най-съро-жени-ти по-лобъ покръпъ Дунавъ съ раздъланъ. Но гълъбъ-тъ събътъ на жи-вота му заслужава единъ кратъ по-глъбъ. Съзълъ на единъ достъ богатични-зъ земедѣлъца отъ областъ-та Зала, той отронъ очи узона онова оневиданъ-та когато Унгария тъгълъше отъ Хабсбург-ци-тъ и съ рѣни да постигъ цѣлъ-тъ си животъ за Унгарско-то обособлене-то. Когато бѣше на дълдъ и три-години, той да живи участъ въ тога-що-то Унгарско движение. Угъбъ-ти-то-то управление, подъ което въ не-го време Унгария стъпнѣше, прѣстълъ-ващъ голъмъ затрудненъ на това на-родно движение; но глащъ на Францъ Деска на скълъ на сънаръчната стре-межда-ти на парода къмъ мѣстна на-званичностъ. Деска и бѣне Републиканецъ, когато пъмът желания учрѣдженъ-то на Испания и на Франция. Тази Главни-тъ на Испания на Деска и на Испания-тъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скърупъ Австро-тъ въ биткъ-та при Салонъ. Унгарецъ-извъз-аван-зъ на патротъ-то, когато прѣстъ-зъ, и съзълъ на Испания. Тя съ стара-ни съ инициа-въз-аван-зъ ревностъ хѣмъ да спогоди История Унгаръ съ Импери-тъ, хѣмъ да у-ши-ти споменъ-та съ Австро-тъ. На инициа-конецъ, прѣзъ война-тъ на 1866, искъсънъ Наресъ побѣди и скъ

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякој Петък. Цена—за седма година с едно бъло медале и половина, а за шеста месеца три четвърти от бъло медале. Следоместоящи—из търбеба всекожа да ся придобиваши и да ся исправиш възполнила, възгледа или пощенски табло (кулог) Турски, Намски, Прусски, Руски или Француски, на Реджектори—у Американ Хако на Паризи.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЬКЪ, МАРТЪ 19, 1876.

БРОЙ 12.

КАКВЫ ДОКАЗАТЕЛСТВА ИМА ЧЕ ЕВАНГЕЛИЯ-ТА, КОНТО ИМАМЫ СЕГА, СЪ СЪНЧИ-ТВ, КОНТО СЪ БЫЛИ НИСАНЫ
ОТЪ ЕВАНГЕЛИСТИ-Т?

Какви доказателства има, че прѣз
минилю-т 18 бѣкове ини ся не са
придобило или отнесо отъ Евангелие-
та, конто съ были нисаны отъ Евангелис-
ти-т? Мнозинъ учени изажи въ
Европа съ посвятаніи много години въ
изследование-то на този предметъ, и
тъкъ не представиши читателите-т
си съдѣстие-то на тѣхнѣ-тъ изсле-
довани.

Искусство-то на книгопечатаніе-то
съ излаганіемъ въ 15-ий вѣкъ, и ме-
жу първъ-тъ печатани книги са бы-
ли Евангелия-тъ, отъ които инионъ са
намирит и до днес въ Европейски-
ти бѣблейски. Тѣзи учени съ сра-
внили инишъ-тъ Евангелия съ пай-
дрини-тъ печатани Евангелия.

Нѣколко стотии ръкописи на Е-
вангелия-тъ са съ открыти, конто съ
были нисаны въ разни времена между
15-ий и 4-ий вѣкъ сълѣд. Р. Х. Уче-
ни-тъ съ вниманіе съ сравнили Еван-
гелия-тъ, конто имамы, съ всички-тъ
тѣзи древни ръкописи.

Както изказахъ въ предпослѣдний-тъ
съброй, Евангелия-тъ 2-ий и 3-ий
вѣкъ са бѣбъдены на други языци.
Тѣзи учени съ вниманіе съ сравни-
ли инишъ-тъ Евангелия съ тѣхъ дре-
вни прѣводи, и особено съ пай-дри-
ни-тъ отъ тѣхъ, именно съ Сирий-
ски и Старо-Ізмайловски-тъ, конто
съ съставили около 150 г. сълѣд. Р. Х.

Както видихъ въ предпослѣдний-тъ
съброй, списанія-та на много сподѣлани отъ
4-ий, отъ 3-ий, отъ 2-ий и даже отъ
1-ий вѣкъ, са съ уязни, и въ конто
са намирит изводъ отъ Ноий-тъ Завѣтъ. Тѣзи изводи са отъ толкова ино-
губройнъ, че почти всички-тъ Ноий-
Завѣтъ са написани отъ Ноий-тъ. Уче-
ни-тъ съ вниманіе съ сравнили Еван-
гелия-тъ, конто имамы, съ всички-
тъ изводи отъ тѣхъ въ тѣзи древни
списания.

Какво е произлагало отъ това вни-
мателно, предположено и критическо
сравненіе на инишъ-тъ Евангелия съ
всички-тъ пай-дрини печатани Би-
блии, съ още по-древни-тъ ръкописи, и
още съ древни-тъ прѣводи и съ из-
води-тъ на древни-тъ списания?

Много хьмъ различи ся съ от-
крытии; но какъ сѣтъ? Повечето отъ
тѣхъ изложихъ важностъ. Тѣ съ
очевидно погрѣши на прѣименъ-тъ.
Хьмъдъ отъ тѣхъ съ просто различи
въ прописаніе-то. Да придобиши,
че 10 Български учители бѣха напи-
шили по един ръкописъ отъ същия
Ноий Завѣтъ; конто различи щъ-
хъ да ся намирит въ тѣхъ, само отъ
това, че единъ е писалъ и тѣхъ дѣто

другъ е писалъ м., и че единъ е пи-
салъ съ тѣхъ дѣто другъ е писалъ ѿ. И
други различи са съ открыти, конто
произлизатъ само отъ единъ различен
разделъ на думы-тъ, напр. въ ини-
шъ-тъ Евангелие е написано: «Го-
сподъ наши Иисус Христосъ»; въ съ-
щия ръкописъ разложено е написано: «И-
исусъ Христосъ Господъ наши». Въ дру-
гия случаи инионъ думъ са съ употреби-
ли вместо други, конто иматъ съ-
що-то значение, напр. въ единъ разложо-
ши може да е написано: «царство-то
Господне», а въ другъ «царство-то
Божие».

Единъ отличенъ учень мажъ, сълѣд
кто бѣ посвятанъ много години въ то-
въ изследование-то, казалъ: «Инишъ необъ-
разованъ-тъ читателъ на Ноий-тъ Завѣ-
тъ да бѣде уиѣръ, че Евангелие-
то, което той чете, е съдѣстие-то
она, което човѣци съ най-высокото
образованіе, съ най-неупомъчни изсле-
довани и съ най-стороги-тъ изследованіе-то
на единъ голъмо число ръкописи».

Всички-тъ тѣзи ръкописи, прѣводи
и изводи, ако и да съ писани въ раз-
ни вѣкове, и събрани отъ исти гѣ-
твъдъ много разделени едно отъ друго,
съдѣстествуваатъ че инишъ-тъ Е-
вангелия са създали-тъ древни Евангелия-
ти. Критически-тъ изследованія на тѣ-
зи учени докажатъ подложител-
но, че Евангелия-тъ, конто имамы се-
га, са единъ и същи-тъ, конто са съз-
дествували около 150 г. сълѣд. Р. Х.

Извѣдъ-тъ на списателъ отъ още по-
рѣдъ дата доставяше съдѣстие-
ство, че инишъ не са съ придобило или
отнесо отъ Евангелия-тъ, които прѣвъдъ
прѣматъ періодъ, които са прости-
рали отъ създа-тъ на Евангелистъ-тъ
до 150 г. сълѣд. Р. Х. Инишъ е че бы
бѣло взъзено да са въведъ-
ти инишъ изъмѣнѣніе въ Евангелие-тъ прѣ-
зъ този періодъ. Връзъ-то е было много
кратко, т. е. само пъколо години. И-
зѣстъ-то съ християнъ-тъ въ оноз
прѣвъде съ инишъ общай да четьтъ Е-
вангелия-тъ публично на единъ язикъ
които нароль-тъ е прouмъжъ; слѣ-
дователно нароль-тъ вскоре е нау-
чили гѣтвъдъ-тъ учени и събътъ, конто
са описватъ съ Евангелия-тъ, и ако
да имашъ инишъ изъмѣнѣніе въ тѣхъ,
той бы го открылъ. Изѣстъ-то съ още
които християнъ-тъ въ 1-ий вѣкъ високо
са цѣнили Евангелия-тъ, съ съ
тѣхъ тѣхъ рѣности до ги пазятъ отъ
всички съмъ на човѣческата учени. Въ
прѣбаление на това, толкова много
прѣпини на Евангелия-тъ са станали,
и тѣзи прѣпини са бѣли толкова ино-
го распросъти, че инишъ-тъ бы бѣло
за инишъ изъмѣнѣніе да учѣти-тъ
ни е да състъвляе въ едно място, къ-
то да ся е прѣло въ всички-тъ други
мѣста. И инишъ Евангелие-то е бѣло

тогава, наскоро проповѣдано на всички-
тъ въ Римъ-тъ Діжава и даже задъ
прѣѣздъ-тъ ѹ-тъ, и прѣиѣсъ отъ него са
бѣли толкова вскоро испратени въ ини-
шъ-тъ части на съѣтъ-тъ, че инишъ
изъмѣнѣніе въ учени-тъ му не бы
могъ да ся прѣе общо; при все то-
въ такива изъмѣнѣнія, ако тѣ дѣстѣ-
телно са съ случаи, треба да ся съ-
приѣди «есебѣо», защо инишъ-тъ Е-
вангелия, които са съ прѣѣздъ наимъ-
ши са съ открыти въ коитъ да е частъ
на съѣтъ-тъ, съ инишъ-тъ единъ и съ
иши-тъ. Инишъ противорѣчущи Еван-
гелия не съдѣствуватъ. Инишъ разли-
чи Евангелии учени или исклесаны
попъвѣстованіи на Евангелии-тъ събъ-
тия не съдѣствуватъ. Всички-тъ Еван-
гелия, за които инишъ знаешъ иши, по-
вѣстуватъ съѣтъ-тъ исторически съѣтъ-
и чуетъ съѣтъ-тъ истини. Ако да е имало инишъ изъмѣнѣніе въ тѣхъ,
тѣхъ пакъ бѣха съ открыти прѣзъ
толкова много рѣковъ. Инишъ такива
открыти обаче не са стигнали; направо
ниятъ-тъ изъмѣнѣніе подъ-
твърдяватъ че Евангелия-тъ, конто и-
зими сега, са съѣтъ-тъ Евангелия, конто
Евангелисти-тъ съ писали.

СВОЙСТВЕНИНА-ТА ЧЪРТА НА ХРИСТИАНСТВО-ТО.

Прощеніе-то на грѣхове-тъ, като
Божиѣ-тъ щадъ-тъ милостъ, е едно ученье свойствено на Хри-
стианство-то. Никој подобно не са
съзглежда въ инишъ други религии.
Можадливство-то, тъ както и всички
наричани на Язїчество-то представа
о-способъдение-то отъ грѣхъ-тъ като
съдѣстие на пакъ заслужено дѣло на
г҃рѣхини-тъ; отъ това проповѣдано ини-
чо начинъ на само-позъвѣтвие, и въ-
ображенъ правдѣстъ, които всички-
тъ тѣзи системи заповѣдатъ. Тѣ съ-
редства-тъ чрезъ които Богъ ся при-
лагатъ да ся примири и ногово-тъ милостъ
като съдѣстие на човѣка, обивана ногово-
тъ-тъ святотъ и ногово-тъ прѣвосход-
ие; но отъ никој отъ тѣзи источники не
съзглежда положеніе-то на любовъ-тъ, му
въсички-тъ История, тѣлъ както и
съѣтъ-тъ на човѣка, обивана ногово-
тъ-тъ святотъ и ногово-тъ прѣвосход-
ие; но отъ никој отъ тѣзи источники не
съзглежда положеніе-то на любовъ-тъ, —
никой. Това у-
ченіе е испрѣвлено божественно.

Съѣтъ-тъ, проче, са нужди отъ съ-
дѣстие особено откровени на Божиѣ-тъ
добъвъ и милостъ заради го, оставен-
съзъ на себе си, не може да ги от-
кръе.

Отъ това сълѣдъ че Евангелие-то И-
исусъ Христо прѣвъда ся спро-
вѣдва на всички земи и на всички народъ,
какъ-то

КАКВО МОЖЕ ЕДИНЪ МЛАДЕЖЪ
ДА ИЗВЪДИ?

Всеки младежъ може да извѣ-
два тѣвъдъ много или добъвъ или зло. Кол-
кочо высока чина и колкочо извѣ-
дваніе, дѣло и дна, та може да съ-
зглежда-тъ си, да упизи разумъ-
тъ си и да разтрати съѣтъ-тъ си.
Той може да испълни уѣль-тъ си съ
гипуси идеи, съдѣстие си съ низки
желания, и уста-тъ си съ нечестиви думи.
Той може да изгуби довѣренистъ-тъ
на общество-то въ което ся намира,

уважение-то на познаний-тѣ си, и да ся прѣзира от вси-хъ тѣ кого слѣ-
вирено неисточникъ. Той може да
посрами братія-си и сестры-тѣ си,
и да исклыни сърдца-ти на родители-
ти си скзыбр. Той може да ся обхожда
тика, што най-добри-тѣ my прѣтен-
ди да желѧти никога да чуьть име-
то му, и най-блажи-ти ми сподиши
да желѧти што той никога да не ся
е рождалъ. Всѧкој младецъ може да
нашрии всичко това.

От друга страна, всякой младежи, колоду долю и да биде положение-го му и колово саблы и да биде уль-
ственны-тъ по способности, може
да просвят уль-тъ си, да узви си-
вѣсть-тъ си чистъ и събъстъ до из-
врѣннъ дѣлности-тъ си. Той може да
послухъ, по много начини, за добро-го
на фамилии-тъ си ; той може да за-
рида сирда-тъ на родитељи-тъ си и
да ги подпремъ въ старостъ-тъ си.
Чрѣзъ прѣность-тъ си въ всякихъ слу-
жбѣ, той може да счелъ повѣръ-
ностъ-тъ на общество-то въ което са
пампа, и чрѣзъ несебѣобъ-то си
любовь-тъ на всички, които го по-
зваватъ.

ПРЪОБРАЗОВАНИЯ-ТА ВЪ РИМО- КАТОЛИЧЕСКѢ-ТѢ ЦЪРКВѢ.

Въ Европа има много Католики, които желаят да извършат икони пръвобразованія въ църкви-та си. Тъ не щастъ вече да си подчиняват на величай-те догми и заблудъжени на Римъ. Тези пръвобразованіи могат си раздѣли на дѣв порти, отъ които една-та иска да напрѣга по-скоро, а другата по-пъзко. Германци-тъ са отъ послѣ-дните-та партии и са наречиани Стари

Католики. Швейцарцы—так Католики, които са от швейцаръ та нарият, си наричат Християнски Католики и си са наложили да нивратъ по-скоро въ пръв образователъ-ти. Германци—тъ са боязници, че Швейцарци—тъ ще разберат по-скоро отъ колкото трбова, а Швейцарци—тъ са оглавяват че Германци—тъ отиват по-далеко отъ колкото трбова. Въ последните дни съборъ, които стана въ Берн, тъль Швейцарци възвели искания пребораваній и рѣчи за спасеніе—тъ могъл да си желае. Германски—тъ Католически пръв образователъ припознават, че отъ безжелания то ду християнство—то са пръв изпълни голями здани, и примат че като царствено управление са наложили този законъ, тъль царствено управление имат власти—та, за да го унищожат, но настояват че този въпрос трбова да си решит отъ един съборъ, отъ които да участвува всички—тъ Стари—Католики на Холандия, Германия и Швейцария.

Христосъ самъ е едно неопровергателно доказателство за християнство-то.

Тѣжки-тѣ души сѫ като лѣтень
градъ, който убива и съсипва онова,
коесто той бы хранилъ ако да бѣше
стонентъ на калчнши.

Една голъмъ лъжа е като една голъма риба на суша-тъ; тя може да мърда и да прави голъмо беспокойство, но тя не може да ви повреди. Всички тръбъ само да стонте мирно и тя ще си умре от само- себе сп.

Никой человѣкъ не е направилъ нѣ-
ага единъ обмыленъ предъ на друго-
го, безъ да направи по-голѣмъ на
себе си.

Най-силно-то доказателство за истин-
ностъ на християнство-то е истин-
ицътъ християнинъ.

ПЬРСТЕНІЕ.

Пърстене-тъ въ старо време съ
служил за украсение на уши-тъ, на
нос-тъ, на крака-та, на ръцѣ-тъ, и-
ли на пръсти-тъ. Древность-та на пър-

тение-ть е явна отъ Св. Писание и
тъ свѣтлыи-ть списатели. Когато Фа-
ндрон приѣде упрашенье-то на Еги-
петъ на Иосифа, той му даде прѣстен-
ье отъ прѣстъти-си, Баг. 41; 42.
Прѣстен-ть, сайдъ побѣдъ-гъ си
зъдъ Мадамъи-ть, принесохъ Госпо-
ду прѣстен-ти, гривы-ть и златны-
и огурчики, зеты отъ непрѣятель-ть,
исл. 31; 50.

Израильтянки-тѣ сѣ носили прѣстѣ, не само на прѣстѣ-тѣ сї, но още и позади-тѣ сї на уши-тѣ сї и на лаძенѣ-тѣ сї. Іаковъ описаъ единъ отъятъ и съ высокъ чинъ человѣкъ-то носицъ златынъ прѣстъ на прѣстѣ-тѣ сї. Іак. 2 : 2. При заприщаніи-тѣ а расточитель-тѣ сїны, баша му овелъ за то да облѣжѣтъ въ наѣ пийбѣ-тѣ прѣмѣнъ, да и туратъ единъ прѣстъ на прѣстѣ-тѣ мѹ. Іук. 15 : 22.

Пърстенътъ ся е употребявалъ главо-
за печатъ, и споредъ както ся споме-
нува въ Св. Писание особено отъ
изовите и отъ велики лица, като Еги-
петскиятъ цар, Йосефъ, Ахазъ, Иа-
савъ, Асуръ и лъбимецъ му
Азанъ, Мардохей, Дарий и пр., 3 Пар-
ас.; 8. Есо. 3; 10. Іер. 22; 24. Дан.
и др.; 17. Заповедникъ и позовалие-та
на тези князове сакъ ся занесчватъ съ
пърстенъ-ти имъ, като знахъ на под-
въздъніе-то имъ.

ЧЕТВЪРЬ ВЕЛИКІЙ.

(Честити смы да обнародвам слъ-
ющий-ть членъ върху Петра Вели-
кай. Той е едно съкращение отъ ра-
зазъ-ть на Г-на С. Панаретова, про-
фессоръ и Роберт-Колежъ, който той
прочелъ прѣтъ нѣколько книжевни о-
вестия въ Столичн-ти. Ред.)

Петр Алексеевич, или обыкновен-
но называемый Петром Великим, са-
дицы на 30-й Май, 1672. Башка
у, Алексей Михайлович, с ожесточ-
ной пыткой израсходовано. Отъ-
прая-ся к земле, той изныл осемь
дней, двенадцати, Теодор и Иван,
шесть момента, от коего сама и-
то не сдохло-то. София, се в спаси-
тии в Историй-ль. Сладко спрытка-
ла Алексей, дѣлъ-гъ благородна ѿзин-
ица, конто бѣхъ родили на упрѣмъ-
и царя, захвальши да киаратъ за
аслѣдство-го пристолъ. Най-голь-
ѣть синъ, Теодоръ и братъ му, И-

зап, бѣхъ неспособенъ да управляемъ; онже прѣрѣтъ, кото р сѧ лишавъ значимости упоминанія способности, бѣше тѣмъ слабъ; а вѣтъ-
вь единъ юноша съзваниемъ глупицъ,
сноредъ сѣдѣлъ на ильюкъ истогу,
той въѣхъ и сѣль и гахъ-
ѣль предъздѣствіемъ вѣличеніи и раз-
меръ между тѣмъ да шарпій, Теодоръ
а конекъ сѧ избра и провозгласи за
гусѣцкъ Царемъ. Крѣпко то царува-
щіе, което не трапъ почевъ отъ шесты
годинъ, сѧ отлучаніе по хладо-
го и дедо управление на дикрахъ-тъ, и до
възлохъ сѧ бѣши угоди на народъ,
пото когато въ 1682 Теодоръ умѣръ,
тѣла Москви сѧ напиравъ въ тазка-
и скѣрѣ, каквѣто Рига почуствуя
смърть-тъ на Тити».

Като називаниѥ неспособностиѧ —
а брати сѧ, Ивана, Теодор приѣ
мътнѣтъ — чъсъ, go искѹшъ отъ прѣ-
дѣла и извѣти десетъ годиниши-тъ
Петъра за свой наследникъ. Това обича-
ицката сѧ не поприна на сестра имъ,
Софія, когото, чѣрзъ вѣдомствието на
Ивана, сѧ наставида да му ставе ив-
ановица и сѹправителка на държава-
та; ти са раби, сѫдебито, да про-
известоно на Петрово-то избранието за
Царь. Съгласно сѧ Князь Гавриилъ
Ми-
нистъ, подкупи мнозина отъ бол-
ници и почта всички — тѣ Русска вой-
ска, на име Стѣпана, и ги извади
да изброятъ наименование-то на Петъ-
ра за Царь. Единъ егърешен бунтъ избух-
и въ Москва, ико Петровъ — яй-
це не бѣше прибралъ да побегне,
а съдило сѧ сѧ, и съ да скъре
на именнистъ — тѣ сѧ Тройка, то из-
брали — тѣ Петъ ѹшъ Николай да ставе
на престолъ на аростъ — па възбунтован-
и тѣ Стѣпана. — Между тога, Иванъ
се прозъглажда за Царь; но като
се виждаше неспособенъ да управиши Пе-
тровъ — тѣ привъзденци, тѣ приѣ-
ли ѿ Петъ да сѧ запиши въ сто-
личнѣтъ — и да земе участие въ упра-
вление-то. Но 6-ий Май 1682 Иванъ
Петъ сѧ извѣчахъ, за садружни у-
правители на държава — тѣ Софія сѧ
приѣли сѧ, тѣхъ пѣстуихъ.

Петрово-то прѣбываніе въ столицѣ
я обаче съ важданіе на Софѣй като
приజдебио на нейно-то прѣстуство и
взагорителю за придобываніе-то ѹп-
оломъ власти, и зарида това съ я рѣ-
шило да го пронѣдиътъ Москвѣ. Ты го
распирати, заедно съ тридесѧтъ развратимъ

юнинъ, на едно отдалечено село, и с подвигъче че е следенъ-тъ му синон-
ия съ тъзи безнравствени другари ща-
да го изнезъжът и направъят недосто-
енъ съ насълѣдъ прѣтъла. Съѣдъ седек-
агодишно прѣбывающъ въ тоза пусто се-
ло, дѣтъ тои съ прѣкарание прѣмѣ-
новечето въ алтайски военни управ-
леніи съ алагоръ-тъ слъ. Истотъ

занялся в Москве и си оженил за
дядя боярскъ дщеря. Тогда садѣ-
кою стына вонюки Софійнъ-тѣ же-
лиши, и явилъ-тѣ начинъ по ходу Бе-
рга притягиваніе на прѣстолъ и осѣ-
дание похмѣльства-тѣ имѣлъ на Со-
фій, въ раздѣлѣніи твардъ много сра-
женья Петра. Боярскъ съ отъ естествен-
наго къ коварству, той пакъ побѣда и
монастырь Св. Троицы, и на скор-
съ вѣдъ знобъколенъ отъ многогорбъ
прѣстолъ и посыпатель, между ко-
тою и мозгами, конто, кою и да-
ла имъ бѣла отъ пакъ-шпарль варъ па-
риетъ, сеа обагъ съ бѣла отслѣ-
пѣши.

Пришло-діло на царування-то відносно сплані удар на пасхальні
їхні праці на боярській. До Петро-
вого прибре боярінъ занішавши всі-
чкъ чѣмъ Правительственіи службъ, и всі-
къ единъ, кото не бывъ отъ боярсько-
рода, не може постать въ імпакт-
супла. Нетъ, ніою називаніе пев-
жество-го ихъ въ Правительственіи
для и отврашеніе-го ихъ къ всімъ
пробознаніямъ и узиченіи на діл-
ахъ, тѣль, за сию Министеръ дав-

души, Лефор и Менчинки, и дважды-р
от прошего потеска. Прыгнувъ ближе
домъ отъ Женевы; а второй-тѣмъ быле
на единъ простакъ работни. Ноду-
бель отъ сильѣтъ на Лефора, Петъ
изгони узрѣши и неизбѣжныи
Страна отъ Москви и ги испрово-
да пазырь границы-тѣ на царство-тѣ
и на иѣтѣ-то ми, чы систама елъ
нова войска, повече то систама отъ
уждени, обличии и обучанія
на Европейскыя-тѣ войска. С

май-тъ Петър си записа възможните
мощи като престъпник и възможните
представления на вселенските тѣла
въ земята управление. Но един добру-
щия войска, без да има силни флоты
и бъдеше достаточна за отбраната-тъ
шаростно-то от неприятеля-тъ вону-
щия на близките-тъ държави. Русите
са нуждани от флотъ не само съ
собствените-тъ си защищи, но и за раз-
пространение-то на владения-тъ си. З-
да са съмди съ нуждите-тъ военни
кораби, Петър призоваша иноземни кора-
бостроители от Европа и нитъ запе-
ти да построи разни кораби
Той самъ засяга участът въ рабо-

тъ и съ собственны-ть си рѣцъ на-
праши единъ малъкъ корабль, на име
«Малой Дѣдунка», който, казвать, и
до сего още ся спазва въ крѣпость-ть
на Кронштадтъ.

Слайдень са єдно досточтывое число корыбы той са јарши да нападне на градъ-тъ Азовъ; прынадлѣжъ тогава ии Турци-тъ; но не сполучи и са при-
нули да са варне въ Москве. На дру-
гахъ годинахъ той прынадлѣ второй по-
ходу срѣднъ този градъ, и тона пакъ
градъ-тъ заседо са гарнизонна са
прынадлѣ. Преземленіе-то на Азовъ още
поечъ усень Петро-то желаніе за
построеніе-то на єдинъ гоцкъ Русска
флота, и чрѣзъ едино прогланеніе, той
запишо на бояри-тъ и на духовенството
да доставатъ нудимъ-тъ за гази-
цьль пары, понеже Правителствен-то
съзирание бѣльо и слѣдоватено
неможамо да посрѣднѣе огроніи-тъ
разноски когто са измѣреха.
Иншы това, когто проводи ииншы Русски иад-
деки по Европа. За да си изучатъ из
кораблестроеніе-то и други поле-
зны искусствъ и художества, и даже
нашиси самъ да прынадлѣ ино-
гентства изъ Европа.
(Слѣд.)

ЗЕМЛЕДЪЛЕТО ВЪ АМЕРИКѦ.

Според посъдено то нещенение из Съед. Държава, тази има 2,660,000 чапчии, от които всяка има сръбско число по 612 узрата земя. Стойността на самите чапчии е 1,852,600,000 л. турски, а стойността им по ордина-ти и запинки - то са употребяват в тяхъ, с 67,375,686 лира. Тези чапчии са наследството от 21,000,000 души. В 1870 г. тъг произвежда 761,000,000 или (Приморската) кукуруп - 298,000,000 кила жито - 282,000,000 кила овес; 17,000,000 кила ражъ; 30,000,000 кила чинимъ; и при тази, 3,000,000 били пакуши, от които всяка тегла по 145 охи: 10,000,000 охи лен; и 9,500,000 кълчица; 20,000,000,000 охи съно; 27,000,000 охи орзъ; 90,000,000 охи тютюн; S, 000,000 охи захар; 10,500,000 охи захаръ от съла - то на касетъ; S, 500,000 охи ветнесъ (ладукъ); и 143,000,000 кила питатъ (бородъ). Тези са кратък, главният - земедълчески произведения на Съед. Държава в Америка.

ДЪРВО ЗА ТРЪСКЪ.

Това дърво расте по Южните Африки, Южна Америка, и в някои части на Южна Европа и Северна Африка. То са наречи дърво за тръбци, защото са види че има силъ да противодейства на отровителното вещество, когото произвежда тръбците. То попива много влага от мочорайни листа. Листовете му и клоновете ги употребяват хубави миризми. От него са придобивани царевиците и много полезни за изкуственото на пръдене тръбци. От листовете му може да си правят един вид чай, който много спомага на синдрома на астма-то, а когато тъй листовете са налагат на рами, тъй много помагат за исцеляването им. Ири това, когато си налагаш като цигара и си пийаш, тъй доста помагаш за здравието на бъбреците и дробите. Дървото расте твърде скоро и става много голямо. Калъп си че, като изброяши едно от тях листа, то ще бъдат по-много от

Египетски-тъ Пирамиды. Отъ друго едно такова дърво изрѣзали единъ дъска, около 80 лакти дълга. То е набито и толъкъ пълно съ скойки, щото не гнѣ

Много полезно ищо щайне да е за Турций, ако тоен дваро пръвнеше и завърши въ държава-тъ. Около пръв-ди 50 години са направиха особни старани за да са завърши то в Алжир-тъ. Сега тъмъ нико доста от него.

още горбца, като ся потони въ го-
дицо маса. Чръпъ опти той изнай-
мъ че ако стъкло-то, дадъ е още го-
бцица, ся потони въ единъ смъксъ отъ
дело, всъстъ, лой, смъл и др. подо-
вештащество, то става толкова яко,
като когато ся извади отъ този смъксъ
и може да си чува и да ся хвърля
въз да ся сучни. Това нова открилъ

Сэръ Ив. Хакшо, единъ Англичанинъ, е направилъ едни съмѣкъ за под-

даешь да мы съвѣтывать искренно,
само да удобрять поведеніе-то мы,
да похвалять лѣни-та мы.

Ный треба да пріемамъ съ благода-
тие съѣтъ-тъ на пріятелъ-тъ си; но
съшо-то врѣме, ный не треба да
пріемамъ безъ разсужденіе, иного
да ся съобразивши съ тѣхъ въ
какой случай, были тѣ умни или глу-
чи, добри или лоши.

ОБВИНИВАНИЕ АЛЬША-ТА-

Родители-тѣ требова да єъспытаватъ си и да ги оправятъ къль дой-и и благороднина навица и наклонно-и. Понеже чада-та често правятъ паш-и, и си обхождатъ нещично, то треби и си за родители-тѣ да ги назоватъ понибога. Но това наказваніе требва да си извирши по единъ доста смѣшнѣтъ и предиздаваніи начинъ, зато безмѣстната наказванія често про-
зискатъ си скърбъ.

Насладчайшее - е сено от най-
брь-тв ердата, чрез които да
можат да са отварящи от зла
вици и да са оправляват към добри
родители - да насаждаватъ
да си към добро-то, като ги по-
заливатъ когато тъ приватъ ид-
ва с обхожданъ причинно. Неса да
во-иниматъ да ги похваляватъ
до-то им поене, отъ кол-
то да си влизатъ въ зла-тъ им по-
нилини. Ако една лайка осаждда лъца-
си всекоя, когато тъ събираятъ из-
то, а потъ влизатъ ги не насаждатъ
и не похвалятъ, като приватъ до-
то, тъ си обезсырчаватъ. Тъ почи-
ту да усъщестъ че няма полза
да си трудятъ да правятъ добро
да угоаждатъ на родители-тъ си.
и тъ им наклонности са заизлагатъ
безиметри-тъ и безузврътъ-тъ
и на пой-ласъ, като видятъ

ЧВЪТН.

Бейкън казва: този, който дава съѣтъ, съзижда съ един рѣкѣ; този, който дава добри съѣтъ и добъръ при fyръ, съзижда съ дѣвъ рѣкѣ; а този, който дава добри съѣтъ и лошъ при fyръ, съ един-добра рѣка съзижда, а съ другъ-тѣлъ събира.

— одно радостно и засмѣло лицо, и съ
зубыки да имъ казы: «Благодѣрь ти,
Господи! чадо мое! Си я много добро дѣлѣ,
тако съ трудыни да правыни каквого
хубаю и да угощданіе по родите-
льскому твоему да вѣтрую. Господи! чадо мое, благослови
чадъ аѣца, които съ трудыни да ста-
неть добры. Азъ много съ радыни казы
да глядамъ да правыни онова, кое-
съ хубаю.»

Такива думы отъ майкъ-тѣ, когато
всѣ-то ѹ прави добро, ще имѣть най-
честито впечатлѣніе въ сырдце-то на
всѣ-то. Това съ голѣнія награда за не-
що. То става честито, като види че май-
къ имѣетъ удобрива работы-тѣ и съ ра-

и постыльцы твои му. Отъ това, то
рѣшина всѣхъка да приви оноша, кое-
то вѣздѣдува майкъ му.
Но при всичко това, майкъ твъ трѣ-
бва добръ да винимаватъ да не бы да
добироятъ злы постыльцы на чада-
я, сии, да ги хвалатъ за тѣхъ. То-
щѣно да е убийствене за чада-то,
ако споменхъмъ, твъ требва и да ся
запомнишъ, че чада-то съзиданіе

Заплаты-та на по-главны-тъ склады въ Англии съ както склады: — Държавн-тъ Събѣтникъ на закони-тъ пріемъ 6,000 лиръ, и още 4,000 л. къто прѣдѣльстватъ на Домъ-та на Лорд-дрове-тъ, та всичко му стави 10,000 л. Главни-тъ склади на Православіе-тъ земя 8,000 лиръ; другъ по-долечъ отъ него прѣемъ 7,000 л., а другата-тъ главни, но малко по-долни отъ горѣ-поменаты-тъ, прѣймъ всякой по 5000

Наскоро въ Наризъ ся изложило едно изъмъ, което е направено отъ гладостъ дърво. Томъ могъ да види същата служба както мешинъ-тъ. Когато дървото ся нациди на тъкни дълчици и ся залязе и отъ дълътъ страна съ гумелестика, то могъ да си свърши като платно. Отъ него ся правят всевъзможни вещи, които могъ да ся състъпят и същата като карти. То бъдь толкова мяло, што единъ плат отъ него, около единъ грехъ лебедъ, могъ да държи 350 овци товари за нѣколко дни. Въ гордопълнителното изложение има красни шапки, веларици и други имена направени отъ това. То не пускало

Смъкло що ся не троши. — Единъ Француузинъ наскоро е изнамръль съдно срѣдство чрезъ което да ся прави толъкъ яко стъбло, щото мащно да ся троши. Той забѣлѣжва че стомана ся вкорюва, когато ся дава дълъ

СЪВЪТИ.

Твърдъ лесно е да съвѣтувам дру-
гътъ. Напистинъ нѣма нищо, което че-
ловѣцъ-тъ съ наклонни да даватъ тол-
кова нещо, колкото сълѣтѣ-тъ си. Да

и на иностранных языках. Тогда изысканные смыты по единим благоприятствующим начинам, общем, с единицами наименований служб. Когато съзываются группы, и особенно когда изысканные смыты, или не требя да говорим по-чешески строго отложено с необходи-
мой-стороной-изысканности требуется да
изысканность на пак-брюготье начинам. Когато
изысканностью изысканного изысканности
изысканности-тъ мы дѣла, пак-тъ треба да по-
изысканности въ създѣ-то прѣмѣ и да изо-
зываніи-тъ мы дѣла. Цѣль-тъ на всякое
изысканство изысканность въ прѣобразова-
ніи-то на виноваты-тъ, и тѣзи цѣль-
може да си постигне, ико изыскан-
ность-тъ става по единицамъ горды и оби-
дительства начинам. Человѣческое-то скры-
тие естественно-тъ выставлена противъ изыскан-
ности, когто го изысканывать на този изыскан-

Понѣкога и нынѣ искамы съѣѣты отъ
члѣти-ть си, когато, налько, и нынѣ ис-

ЗОРНИША

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница са издада езикой Петар. Цвѣта за соли годинка с едно бѣло медальон и половина, а за нешто лѣсоста паро четырехъ отъ блѣдо медальон. Симъ землемѣрушка на тѣлѣ трбѣва езикова да са прѣблѣгати и да са испрашати отъ половина, а другу или са поштески памѧти (гулое) Турски, Немски, Пруски, Русски или Француски, на Редакторъ-ту въ Американъ Хаусъ въ Парижградъ.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЬГЪ, МАРТЪ 26, 1876.

Брой 13.

ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ СЪЩЕСТВУЮЩИХЪ ТЪ ЗЛЫНИ.

Ний вѣче изложихъ онова, което Божественна-ти Мудрость прѣдлагала да изъясни за да освободи человѣцъ-тѣ отъ съществующихъ-тѣ злѣни. Ти обѣяни, че главнѣйши-ти истини на тѣзи злѣни са разрѣзано-то естество и человѣческѣ-тѣ сърдца, и ти прѣдлагати да освободи человѣцъ-тѣ отъ тѣзи злѣни, чрезъ изъясненіе-то въ тѣхъ едно духовно прѣобразованіе. Както казахъ прѣдполага-ти съ брои, духо-вно-то прѣобразованіе, което ти прѣдлагати, е толкова обширно, толкова ко-ренно и толкова основно, што то са паричи *новорожденіе*. Чрезъ него чиста любовь къ Богу и къ киль человѣ-ка са прѣведе въ сърдце-тѣ, и постепенно са са разрѣзано до съль-шинство. Яко е, че ако тишка едно духовно прѣобразованіе са изъяснени въ сърдце-тѣ на всички-тѣ человѣци - на владѣтели-тѣ и на подданици-тѣ имъ, на учени-ти и на наѣзди-тѣ, на богаты-тѣ и на бѣдни-тѣ, тогава человѣчество-то са освободи отъ по-вѣти злѣни, които узѣйтѣ, раз-прѣтвѣятъ и съспѣватъ и лица и об-щества.

Но какъ може такова едно духовно изъображеніе или прѣобразованіе да са изъяснити? Яко е че человѣцъ-ти са имѣвати средства-та да го изъяснятъ?

Най-добри-тѣ образи прѣпраща съ съ-вѣтъ недостаточни да прѣобразуютъ наклонностъ-ти на человѣцъ-тѣ. Тѣ же не са съмѣтвѣтъ да направятъ тоза. Тѣ са ограничаватъ да управяватъ изъясненіи-ти на тѣзи наклон-ности, но самы-ти наклонности-ти не са омѣтвѣтъ да изъяснятъ. Напрѣзъ ли са обѣрнати къли проесоръ-ти на е-стественни-ти науки, кепо съ всички-ти безсъзнати въ това отно-шени, чрезъ истина-тѣ, които са-ко-ни съз-тѣ да управяватъ словес-но и прѣвѣтвено-то естество на человѣца. Създателъ-ти обаче не прѣ-длагати да изъясни това прѣвѣтвено прѣ-образованіе съ каквъ-то е видъ истина, но съ тѣло таинства истины-ти, които са приспособени за това дѣло. Тѣ истины прѣбрѣда да бѣдятъ толкова злѣни, што искажи-ти да можатъ да ги разбрѣтатъ, толкова прѣобрѣтатъ, што иск-дѣлосърдечни-ти да могатъ да ги почувствуютъ, и толкова уѣздитатъ, што иск-упорити-ти да могатъ да са уѣбдятъ. И таинства истины-ти въ Евангелие-то по Иисусу Христу.

«Понеси Сынъ человѣческий дойде да потрѣси и да спасе потъмъ-то. Понеко Богъ не е проводилъ Сына си на сѣвѣръ-ти, да сали сѣвѣръ-ти; но за да бѣде спасенъ сѣвѣръ-ти крѣво. Когато врѣза въ него не ще загине, но ше имъ животъ вѣченъ». Могатъ ли да бѣдятъ истина, които да са прouѣтвѣтъ по-лесно отъ тѣзи? Яко е че искажи-ти може да ги прouемъ?

«Богъ толковъ вѣлѣби сѣвѣръ-ти, што даде Сына своего единороднаго, да за постъ искажи-ти които врѣза въ него, но да имъ животъ вѣченъ. Азъ съмъ добрѣйши. Наистри; добрѣйши. Наистри душа-ти си полага за онци-ти. Той наистри зѣлъ на себе си боло-сти-ти и съзъ скрѣбъ-ти ни са на-товори. Той бѣде нариенъ заради прѣ-стъженіи-ти и, бѣше бы заради

беззаконія-ти ии. Въможено ли е да си изображати истини по-грозицами, и по-способицами да разбрѣтатъ сърдца на злѣви-ти едно сино отвѣ-щеніе отъ злѣ-то, и една чиста любовь къмъ оногото, които таи са проп-лѣти крѣвъ-ти си за наше-то освобо-жденіе?

Истини-ти въ Евангелие-то са тол-ко уѣздители колкото и прогонци. Отъ една страна, Евангелие-то пред-стави членъ-ти да си хранитъ съ пинъ, които не може да задоволи всич-ко-ти естество, а отъ другата, то ивъ прѣдѣти ибесѣдъ храмъ, които може да развеселитъ сърдца-ти и да задоволи най-дѣлобъ-ти алчностъ по-дунѣ-ти. Отъ една страна, то пред-стави членъ-ти да загинатъ въ разрѣзаніи-ти си, но отъ друго, то ивъ отвѣти истини-ти, аѣтъ тѣ го-тъ че си да очистватъ отъ искажи-ти си разрѣзаніи и да си обѣйтъ съ без-порочно-то обѣйтъ на Симѣонелевъ-ти праведностъ. Отъ една страна, то пред-стави членъ-ти да спрадятъ отъ проказа-ти на грѣхъ-ти, но отъ друго, то прѣдѣти иск-дѣлантъ-ти язвъ на ибесѣдъ-ти язвъ. Отъ една страна, то пред-стави обѣніи-ти на съ-вѣтъ-ти, изобличавати-ти на праведни-ти, и осажденіе-то на прѣвѣтвено-то Богъ, но отъ друго, то прѣдѣти изрѣ-ти на съвѣтъ-ти, радостно-то събог-щеніе на ангелъ-ти ликовъ и вѣч-ностъ благотъ на Цар-ти на царѣ-ти. Отъ една страна, то прѣдѣти ужас-но-то осажденіе: «Идѣте отъ мене, прокѣти, отъ огнъ-ти вѣчни, приго-твѣнни-ти да дѣлаетъ-ти и за ангелъ-ти неговы-; но отъ друго, то пред-стави радостно-то посирѣніе: «Езите благословеніе отъ Оти моего, на-слѣдувати царство-то приготвено за васъ отъ създателя мира». Отъ една страна, то описи уѣз-ти на вѣчна-ти сми-рѣть, а друга радостъ-ти на вѣчни-ти животъ.

Евангелие-ти истина са съобрази-вать съзърението съ словесно-то и прѣвѣтвено-то естество на человѣка, и тѣ самы по себе си са на вѣчна-ти стечени способи да изъяснятъ прѣ-длагамо-то прѣвѣтвено и духовно прѣ-образованіе. Тѣ са толкова прости, што иск-дѣлосърдечни-ти прѣбрѣда да ги прouѣтвѣтъ; тѣ са толкова прозицами, што иск-упорити-ти прѣбрѣда да ги прouемъ; тѣ са толкова уѣздители, што иск-упорити-ти прѣбрѣда да ги прїемъ. Невъзможъ е да же да си изображати истини по-силни или по-способицами да разбрѣтатъ въ членъ-ти едно отвѣщеніе отъ искажи-ти въ видове злѣни, и да произведѣтъ една чиста любовь къмъ Бога и къмъ человѣка.

-НЕ ЩА СЯ УІЛАНІИ ОТЪ ЗЛО-.

Давидъ казва: «Не ща ся уіланіи овъ злѣ». Какъ можешъ тобъ да говори-тѣ? Извѣсно ли никошъ зъ то кое-то твой тѣлъ да си болъ? Извѣсно ли твой никомъ неизѣрѣти, които цѣхъ да го напредѣти? Извѣсно. Той бѣше оби-колътъ отъ неизѣрѣти и отъ злѣни. Какъ можешъ, тогава, да говори тобъ, «не ща ся уіланіи отъ злѣ»? На съвѣтъ-ти съ злѣ-доръ, съмъ и искусство и унова-ваніе тобъ? На помощъ-ти на прѣтѣ-ти си си на изѣрѣти твой що не са боене отъ злѣ-ти на неизѣрѣти-ти си? Никакъ не. Но запо си са боене? Той на казва, че Господъ общъ съ зе-гогъ, и за това си не струхавате.

Колцина отъ настъ можешъ да кажешъ: не си бой съ злѣ? Малини: напро-тика, напече-ти отъ настъ са оплакивати че стражове-ти ни са много. Тѣ на запиши дена и ни си скучицати пооща. Ако си изѣрѣти отъ единъ стражъ, другъ имъ прауграви. Извѣсно си бойтъ отъ едно иѣцъ, а другъ отъ друго, но иѣцъ имъ единъ безъ страхъ. Извѣсно си бойтъ отъ европеянъ, а другъ отъ беззесте; извѣсно си стражувати да не спрадятъ отъ изъзамъ-ти на иѣцъ-ти си прѣтѣцъ, а други отъ неизѣрѣти-ти и жестокости-ти на неизѣрѣти-ти си. Неизѣрѣти-ти на си много и са по-силни отъ насъ. Ний иѣцъ си слы-би и не знаешъ какъ да си запазишъ; но иѣцъ и иѣцъ, ако скрѣчено пріемъ прѣдѣтство-то Божи, упованъ на Него-то покровителство, и иѣцъ са съобрази-вали съ ногомъ-ти на иѣцъ-ти настъ, и прокѣти, отъ огнъ-ти вѣчни, приго-твѣнни-ти да дѣлаетъ-ти и за ангелъ-ти неговы-; но отъ друго, то пред-стави радостно-то посирѣніе: «Езите благословеніе отъ Оти моего, на-слѣдувати царство-то приготвено за васъ отъ създателя мира». Той иѣцъ, които и си безумъ, Той е прѣблѣдъ, и че си прудицамъ, и твой прозѣгнаніе че иѣцъ да остави опѣлъ, които упованъ въ него. «Ето, око-то Господъ е върху онѣзи, които му са боятъ, върху онѣзи, които са изѣрѣти съ злѣстъ-ти му: за да изъ-бами отъ сми-рѣть душа-ти имъ, и из-глѣдъ да ги упизи жеенъ». — «Много си скрѣбъ-ти въ праведни-ти, но отъ искажи-ти тѣлѣ ше що ги изѣрѣти Господъ. Извѣсно той може да не ни изѣрѣти си, ико-то други-ти хора имѣти за него.

Въ този съвѣтъ имъ два види иѣцъ; едини-ти е мѣни-ти което человѣкъ имъ за себе си, а други-ти е мѣни-ти, което други-ти хора имѣти за него.

ЗЛОПОЧУЕ.

Както корабленици-тв не могат да сънливат икони мореплаватели, ако време-то бъши видъти добре, та-ка и ний не можем да си удостоим сий-почестн-т и поиздни слу-жби, ако си напомни външни благоеденстви. Бург-т на злонопоч-т както бург-т на океан-т, избу-ждаша наши-т способности, и увели-чават сил-т ни, искусство-то ни и благородн-т то ни вълнестество-то на живот-т ни. Древният-т изученици, посврдством своя-т обидстви и стра-дания, придошли едно пристъпление ю-начество, което с голяма мащност би с развили в мирен време.

Бъркъ казах за женоин-т, конто посврдством в живот-т си, съ-до-бri учител, назначени от оногон, които им нозада по-добро отголото ний познавали себе си, и които им о-бъча по-добро отголото им общими себе си. Мачоин-т, конто им про-тивостоит, съ-които противниц-тни, съ-които са бории; та углажи-ват сил-т им и искусство-то им. Тези противници са настанили помощници, защото тъ им принужда-ват да блъснат бодри, дълготни и трудолюбиви.

Злонопоч-т опьтва характер-тни. До като човекъ не си напомни възложи-т, той еднакъ нозада да ли е честен или не.

Онзи, който никога не е опьтвал злонопоч-т, не може да познава добро нито себе си нито събът. Постояни-на скопия привърди прътите, конто говорят само за наши-т добродѣ-тели, и не позволяват приближене-то на непрѣдъл, които бихъ ималъ пороцъ-тни.

МЕЖДУНАРОДНЫ ИЗЛОЖЕНИЯ.

Тази година въ Белгия има едно международно изложение на разни-т срѣдства за избавяне от опасности и за скърнение на здравието. То ще биде въ Брюксел, и не съ-про-дължава от 15-т Юни до 1-т Октомври и. с. Изложение-то е под основи национални, но съ-които има особий надзор, отъ Бельгийски Цар. Равни кон-юнис са съставени въ Англия, Ав-стрия, Германия и Америка, за да съ-действува въ това предвидение.

Въ него съ-са излагатъ миниати-за предвидание отъ покъръ на море и по сухо, и други да отпиратъ и по-скоро да извѣзватъ да има покъръ; ма-шини и разни вещества за изстя-гване на покъръ, и разни срѣдства за бързо пропускане човекъ и други по-требности за гасене на огнь-т; разни срѣдства за предвидание да не ставатъ присъдъ на параходи-т; срѣдства за помагане на болни-т и на ранени-т въ време на бой. Тамъ ще съ-прифатаватъ и разни срѣдства за упражнение-то на гардове и села относително до общо-то здравие на хитлер-т им, и за създаване-то им съ-честъ въ онци, конто спиратъ съ-кътаръ и съ-спирка, быт. 4; 21; 31; 26, 27. Лавинъ са онявки че зеть-т

на художества-та. Въ него ще са из-ложатъ не само най-искусни-т и усъвършенствованы-т машини въ вен-чи-т отъдѣлъ на промышленност-та, но и прости-т и най-искусни-т машини, които са съ-употребявани преди 100 години. Онзи, които не посетятъ изложени-то, че могатъ да сравнятъ пъхъ-т съ новы-т машини, и не видятъ чрезъ погледъ у-спехъ-т, които е съ-стъпълъ презъ ма-ймън-т възъ. Тамъ ще бъдатъ на-редено здено трупа-та ракина ма-шини за печтане на Франкина, и искусни-та и съна-та парна ма-шина за печтане, които печатъ, безъ човеческъ жеца, хъмъди екземпляри въ единъ часъ. Любопитно ще бъде да видятъ чудесни-т усъхъ, които е съ-стъпълъ въ телеграфъ-т и да сравнятъ прости-т телеграфъ, които Морс е направилъ на-напъръ, съ състани-тъ искусствъ телеграфически машини; да сравнятъ още каруци-т употребявани преди 100 години, съ пъхъ-тъ жеци-тъ коли въ съставъ време, конто иниции-ти приличатъ въ много отъно-шни на църкви параки. Любопитно ще бъде онзи да разглежда у-лучи-н-та, които съ-станни постепенно въ прописъ-то на памучни-т и на пъхъ-н-т подълъ, въ работите-то на жеци-т и на други-т метали, въ срѣдст-ва за стопланъ-то и освѣтление-то на клащ-та, и въ хъмъ-ти изобрѣтъти отъ всъкъдни видъ за да олекнатъ ракина-тъ работъ на човечи-тъ, и да направятъ домове-тъ имъ по-примѣрените и по-принти-

МУЗИКА.

Стари-тъ Европъ съ ималъ голъм възъкъ на музика, които тъкъ употребявали въ религиозни-тъ съ служби, въ общи-тъ и въ частни-тъ съ веселъ, по спладъ-тъ и по присъдъ-тъ съ, и даже въ време-то на жеци-тъ съ. Въ Съ. Писание има радостъ, благо-дъртина, хълебъ и жеци-тъ иси. Они излечаватъ иси, къмътъ съ дъл-видовъ и парха съмътъ-тъ на Сауда и на Алемъ, и Пачи-тъ на Еремеинъ парха разпоренъ-то на Иерусалимъ; очи и подобно-ти, тъкъствени и по-здравитени иси, които онзи, които Монес въ испълъ сълъ пропънумъ-ти на Червено-то море, и като о-възъ на Девора, на Варах и на други. Народъ-тъ Божи отпиратъ въ Ер-зуризъ три пъти въ година-тъ, пъвъ по пътъ съ радостъ иси, Исаи. 54; 12. Иса. 30; 29. Пасхатъ-тъ об-бела едно чудесно разнообразие на бо-гъдъжъненъ иси конто можахъ да съ-пътъ съ музика, и той съ едно неинесърдно скъръвление за благоче-стъ въ всички-тъ времена.

Ръбни Китари.

Музик-тъ е вървото най-древно-то отъ изящни-тъ искусства. Ювай, които е хъвълъ предъ постъ, об-сътъ на онци, конто спиратъ съ-кътаръ и съ-спирка, быт. 4; 21; 31; 26, 27. Лавинъ са онявки че зеть-т

му лаковъ го бъ оставилъ, безъ да му извѣсти за не-и-попрощане замълк-тъ му съ-веселъ и съ иси, съ тълъ-вие и съ-кътаръ. Монес, които пръвъ пръвъ Чръсто-то море, съчинилъ единъ иси, и тъ пътъ съ Израи-ле-тъ съновъ, въ Мария, сестра гълъсъ, отъ конто всички-тъ съ-бръ-жанъ съ-цънъ-тъ тъмъ, безъ да има съ-други-тъ Израиленъ, Иех. 15; 20, 21. Той накаралъ да направятъ събръни търбы, съ които да свирятъ на тържественъ жертвоприношени-и религиозни празници.

Други Струни Ордъба.

Давидъ, които извѣши голъмъ ис-куство въ музика-тъ, употребилъ скъ-десъ на Сауда съ вита-ри-тъ съ 1 Цар. 16; 16, 23; и като той съ въщици, които видъ че Левитъ-тъ не носили вече, както искръпъ, дълъ-тъ, покръвъ и съ-дловъ-тъ и съ-снинъ-тъ, започти бъше отъдѣлъ съ-то да стоя на Иерусалимъ, той отпиралъ единъ голъмъ частъ отъ тъхъ да пътъ и да свиратъ въ хъмъ-ти, 1 Айт. гл. 25. Давидъ донесълъ кончъ-тъ въ Иерусалимъ съ тържес-тъ и радостъ музика, 1 Айт. 13; S. 15; 16-25; и по-същъ-тъ у-търбълиани музика-тъ на служебъ-ти у-търбълиани музика-тъ на служебъ-ти съ 1 Цар. 10; 5. 4 Цар. 3; 15.

Асаевъ и Иудоула били из-чаници-тъ на музика-тъ въ скъпън-ть въ време-то на Давидъ, и на хъмъ-ти въ време-то на Соломонъ. Асаевъ има 4 съновъ, Иудоула 6 и Емилъ 14. Тези 24 Евреи, съвършили на-тъла-ти велики мастери на музика-тъ на хъмъ-ти, съ били на чело на 24 бъд-ди музиканти, които съ служби въ хъмъ-ти съ ръдъ. Число-то на тъзи музиканти е било видъли голъмъ, и особено въ голъмъ-тъ търкестъ. Тъль са наредили на ръда около олтаря-ти на кесълъжънъ-тъ.

Въздушни Ордъба.

И цар-тъ съ ималъ свой-тъ муз-закъ. Асаевъ е билъ главни-тъ насторъ-ти Дановъ-тъ музикъ. Въ хъмъ-ти и въ религиозни-тъ обряди съ-то съ-при-ли-въ както мажи-тъ и женъ за муз-закъ; тъкъ изобщо съ бълъни дълъ-ти възъ-ти съ училищни и Да-живънъ-тъ художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. Правятъ на бълъни, които забълъ-ти съ-пътъ-ти хъмъ-ти, осязъ-ти съ-седи-ни и поповъ-ти, да съ оби-зъвътъ Европа-ти дълъ-ти и да съ бълъни брадъ-ти. Разни съвърши са отворени въ Москва и други градове, дълъ-то поводъ-ти художници отъ Европа, извѣши-ти добре работятъ. П

нове, са замѣти отъ едно рѣдкое Министерство занесено отъ Цара. Единъ законникъ, за общо-то управление на дѣржава-та са изработо и са наладде, са добре организовано Полицейскъ тѣло са учрѣди въ столица-та; са прѣбрани-то на дипломатии са прѣбрана и финанси-тѣ на царство-то са улучшихи. Москва са смѣди и украси съ великолѣпни здания и улици, и едно публично театро, именуенознато до тогава на Руссий-тѣ, са сглѣдъ. Пътища за узученіе на крѣпостнѣ тѣатрополисъ са построени и разны канапи (прѣмы) са прѣвокапах, които направихи много рѣка слодки съ извѣстие. Руссий-тѣ Каледонъ са измѣни, и, наимѣтъ първый Сентемврий, са опирѣтъ първия Януари като денъ-то Руссий-тѣ на всѣхъ тѣатрополисъ. Задоволенъ отъ състояніе-то на рабо-та въ държава-та си, Петър прѣѣде едно отъ патешествие по Европа. Завършило-то му на Руссий, идее нови и по-идее потъкъ на прѣобразо-ваніята, а особено на разшире-то на литератури пропаганди и на рас-пространеніе-то на народно-то обра-зованіе. Въ 1721 год. Руссий и Шве-ция склали мир; и споредъ услови-ята на съюза която съвѣрзаха, Шве-ция са издѣлъ да отстане на Руссий-тѣ Глаголевскъ-ти области. Руссий-тѣ Сенатъ, отъ признательностъ къ Петру за добрина-тѣ и услугы-та му къмъ Руссий, единодушно рѣшило му отдалъ титулъ-тѣ: «Велики Императоръ и Отецъ Отечества».

предметъ народъ и на който нова-та година да си захваща. Неподчиняватъ имоты на настанъти-та са присоювала отъ държава, и приходътъ имъ са назначаваха за общеоползъвъ дѣла. Мажка-тъ настанъти са прѣброявани на народъ училища, а женски-тъ — на болници за ранени войска. Единъ законъ си изаде който запрещава всекому, който не е достигналъ до петдесетъ годинки възрастъ, да става калугеръ. За да може още повече да смири ограничнъ-та власт на духовенството, Петър унвишилъ Патриаршиятъ и поизвѣ духоносно-то управление на държава-та на единъ Синодъ, на който тъй самъ беше председателъ-тъ.

Започна съ въвежданіе-то на подобни

Записъ съ въвѣръти на подобризованія до държава-тѣ Си, Петъръ никакъ не забравъ памъти за распространѣто на Рускск-тѣ на-
дѣлъ. Той желанъ да смѣши Рускск съ пропорци кградове и пристанства,
тъшъ то нарѣдъ да може до плавъ
по тѣсно споменъ съ образо-
ванъ-тѣ Европейски държавы.
Заг-тѣ искроу съ прѣстъда да о-
бщи война на Швеція, която при-
няло прѣмъ бѣше отпела отъ разѣ-
ни на Рускск при Балтийск-тѣ на-
дѣлъ. Съ еднакъ земите войскъ тѣ
нацдали на градъ-тѣ Нарва, въ Фин-
ландия; съ ногатъ-тѣ Шведск-
ка, Карлъ XII, то отблъска и почти
половина-тѣ отъ Русск-тѣ войскъ,
заседи съ начальницъ-тѣ съ, съ прѣ-
де на Швеція-тѣ. Въ растопиенъ на
дѣлъ деветъ години, война-тѣ съ про-
зъди на всѣднѣца на изгнаніе-тѣ на
за наследника на имѣнъ съ. Прѣтъ се-
з-тѣ на сликъ-тѣ години, царск-
тѣ дворецъ съ прѣвѣти въ новоизстро-
енъ-тѣ градъ, Петербургъ, която
бѣше избрани за столица на държава-
та, и всички-тѣ гѣвери захвътиха да
са отчайва-тѣ за животъ-тѣ на Царя.
Прѣтъ зимата, болестъ-тѣ съ усил-
ище овеке, дадоха най-сцепъ на 28-и
Януари, 1725. Петъ издѣлъ отъ ба-
тъти-тѣ на драга-тѣ, съ Екатерина.
Тѣло-то му съ положи въ гробъ-тѣ
залъ на памътъ-тѣ и съ остави да стои
докъ 10-и Мартъ, тъшъ то да
може всѣдъ единъ да пристъди и
да утѣди посѣяніе-тѣ почети, като
цѣлѣнъ царск-тѣ ту десница, която
ноложе прегълътъ-тѣ камъ на не-
имънинство-тѣ дѣло: извръженіе-тѣ на
Русск.

ДИФТИРИЯ (ГЪРЛЕНА БОЛЕСТЬ).

За то вспомнила, искажаю-
щую её письма, настолько
бесстрашна Петра, привнес-
шую поистине и римлением
в прандиану—и сии, и доидо Карл
изгнавши силы—тих войск—тих
в Польши, Петра выбра историографом—
ти, и в 1703 год, положи-
вши к нему в Петербург, анон-
сиша Русску столицу. Напечатав
в 1709 год, в славен-ти битва при
Полтаве, Руссия тъ съвершенно разбих-
ши Шведск-ти войск и принудивши
Карла по побеге из Турции. Дѣл го-
дина по-послѣ, Руссия съ заловою на
войне съ Турци, и близо при-
рѣзка—Ируга, Турци тъ бѣз-
абомбахъ. Руссия тъ войскъ, што
Петра си принуди да си съгласи на
миръ, и си услови да вонире на Суз-
стана всички тъ проморски владѣй,
кои, по-вѣдѣа, вонира.

кою по-прыи Русси быше отпала от Турции.

Макарь и война-та съ Швецикъ да ся продолжаваше още, Шведи-та вѣ-
бъ отъ день на день отпадаха, а
гвардіо-тъ гази цинца привозы крѣ-
з дихателіи-тъ орды, и като задебе-
лье, или като ся рас простре чакъ до
быть-тъ дробъ, локарев залушаваніе.
Извѣсъ е отъ само-то естество на таъ

чим-тѣлъ толковъ много малка дѣ-
вичь имѣтъ дѣти.

Цѣломъ какъ едно дѣлѣ си моленіе, то
отъ два до пять дній захвѣща до по-
крова звонкою на болѣсть-та. Синицы-
та, на юж.-та, са нахуата, жида-та

и происходит ли это расщепление-то.
Нак-добро-тъ яквары дали ся съ-
песнуети че дицтер-та, како и бру-
кина-та, лоша-та канцина, голъм-
тарка и пр. приличава болесть. От-
тъль или вон и да дойде, тае-
чество може да прильне отъ един че-
ловекъ на другий. Съкъл тръбъ да по-
ничи това, и ако нѣзъ възълъ въ едно
съмѣшество покаже знакове на дицтер-
тия, то тръбъ тукаси да ся премъ-
ти на особо въ другата стая и вспи-
ти други дѣца не тръбъ да ся о-
тмѣти да ходятъ при него. Ако хай-
тъ съ сторѣи, то гътъ съно-
възълъ съмѣши съ сънъ, съ твърдъ на-
ти на пънъ-тъ съ издувъти, жалъ-
ти бѣзъбръкъ, огнъца и изнемощеніе съ
попъвъ, градъ-то съ зачирваніе отъ-
въти, и сълътъ нѣкога прѣмъ былъ
ти (лекетъ) съ попиваніе прѣзъ гълъ-
ми-тъ. Гълъ-то захвъстъ да присъл-
и жично може да прильне. Ако бо-
деста-те не е твърдъ сънъ, на три
четвърти дни тозъ знаковъ съ изгубъти;
но во противъслучае, тъй съ ужомъ-
ватъ и докарватъ голъмъ отъ слабинъ-
ти Огънъ дѣла, които съ боядисуванъ отъ
голъмъ-тъ широкъ, бурицникъ-тъ, ло-
шакъ-та канцина, бранцикъ-тъ, или кон-
го съ тъленъ съмѣши, съ твърдъ на-
ти на пънъ-тъ съ издувъти, жалъ-
ти бѣзъбръкъ, огнъца и изнемощеніе съ
попъвъ, градъ-то съ зачирваніе отъ-
въти, и сълътъ нѣкога прѣмъ былъ
ти (лекетъ) съ попиваніе прѣзъ гълъ-
ми-тъ. Гълъ-то захвъстъ да присъл-
и жично може да прильне. Ако бо-
деста-те не е твърдъ сънъ, на три
четвърти дни тозъ знаковъ съ изгубъти;

ууть избавить животъ-ти на-
стѣ-ти си, мавъ болѣо-то и вѣ-
и не можеъ озлоби. Онѣи мыс-
ли оставатъ болѣо-ти си дѣ-
лки въ санк-ти стѣи заедно съ
ругы-тѣ ѿца, заслуживъ голѣи
кора. Большой не треба даже
дѣлки на санк-ти катъ, ни треба да
и турнъ на иѣи-горманъ-ти. Всички-тѣ
шники и дѣлки ѿцо болѣо-ти у-
потреблява, не треба да си даватъ
ругы-тѣ ѿца: нико даже и лжин-
и си които ми ся дѣла цѣрк-и
и чини-ти съ които не вола. Тѣ
живо са опасно ако иѣи пѣтъ стра-
шнитъ-ти отъ дѣтетрия. Отрова-
нио производа болѣо-ти, си вѣ-
зовавра изъ дихательн-ти орѣадъ и от-
чубъюльть ся распрыса по цѣло-то
и причини отвѣта, иѣи наиме на
хозата (щихъ), отелавиен, и често
смъртъ. Много пти си слушаю что-
ли отрова си загѣїда и стоя си
на иѣи врѣме по иѣи стон или кѣши.
Вонищеси си които ужасно иѣо-ти,
и често се губятъ отъ художественъ отровъ.

Много вистетиа можатъ си да за-
клониъ кѣль дѣтетрия-ти.

Такъ же са появяни въ всѣмъ
климатъ, но най-много вырука въ вѣ-
ни и студено време. Понѣгога си са
поража отъ иѣи-ти слѣчики съ-
тлина, отъ писе-то на иѣи-ти вола,
отъ задумши стон, отъ недобро хра-
ниене и отъ лоши-ти миризы на иѣи-
ни и изгнанъ растени. Когато тезъ
болестъ си появя въ иѣи-семейство,
ни треба да си погрѣши, да под-
приши причини-ти на поине-ти то и
да иѣи отхажими. Ако спална-ти е съ-
тливъ и задумши, треба да останишъ
чистъ вѣдухъ и слѣчики сътлина да
блѣзятъ вѣтръ. Ако миа вода въ
иѣи-ти или иѣи-ти пръсотъ иѣи-
ти около единъ-ти, треба да си ма-
хине. Стая-ти, дѣло а лѣтъ болѣи-
ти отъ дѣтетрия, треба изново да си
измѣни и боядиси и да си оставишъ
десетина дни да си пропѣре добре,
а че тогашъ чакъ да си живи вѣтръ.
Ако прѣмъ-то е студено, дѣло-ти вѣтъ-
ра да си обличи съ занавеси, или дру-
ги вѣлены покрьви, за да си

Ильин Герасимовы миссииюки вѣрять че діїтическа пропозиція отъ животныхъ ищетъ не похотъ да до-
бѣжать да ли болестъ привозитъ вѣли животнымъ, или тѣ производятъ болестъ-та. Знає си наизиро че иши
вѣтъ кое си дикии възлауха и са
загадили въ градъ-те, что докара-
тиши цициптий, щои кого са загадили,
протра-та захвата да дѣствуетъ. Ако
загади-то е здраво и сило, градъ-
тъ съмъстнено да ли тали отрова бы мо-
гли да го повреди. Но ивое-то хотѣ-
вѣтъ здравы градъ; разни причини
хотѣ да докарятъ расположеніе на градъ-
то. Простуда въ глава-та, носа,
лица градъ-то; простуда въ градъ-те
ре, да толкова распинатъ дыхатель-
ные тѣлца діїтическія. Това и лозава че градъ-
тъ бадежъ тѣлца винимати и онѣ
запахи градъ-ти са здравы. Онѣ
запахи ск. открыли че едно винзапи
расположеніе на градъ-та, а иакъ измо-
ровиеніе то на градъ-та докара градъ-
бодъ. Зинъ, когато имѣ сильн., или

Като земя-та е възложена, много народ се намокроят крака-та; а от това и доходи простираду върху гърло-то, и ако се изложи на отрова-та на дифтирия-та, то наивно бодесте че да се пръхътят. Вътрешна-та циника на гърло-то на един добър пълно от път години е търдъ тънка и едва ли може да противостане и на най-малкото докладване. Тази е една от при-

